AUTHOR:

PARIS, CHRONICLE OF.

TITLE:

CHRONICON PARIUM RECENSUIT ET ...

PLACE:

TUBINGAE

DATE:

1884

Master Negative #

91-80278-4

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

```
BKS/PROD  Books        FUL/BIB   NYCG91-B79551
FIN ID MNUGRUI123647056-B - Record 1 of 1 - Record added today      Acquisitions     NYCG-TLK
+
 ID:NYCG91-B79551     RTYP:a    ST:p    FRN:      MS:       EL:1
 CC:9665   BLT:am      DCF:     CSC:u    MOD:      SNR:      ATC:       AD:09-10-91
 CP:nyu      L:lat     INT:     GPC:     BIO:      FIC:0     CON:       UD:09-10-91
 PC:r        PD:1991/1884        REP:    CPI:0     FSI:0     ILC:h      MEI:0   II:0
 MMD:        OR:     POL:    DM:     RR:           COL:      EML:       GEN:    BSE:
040     NNC‡cNNC.
130 00  Paris. Chronicle of.
245 10  Chronicon parium‡h[microform] /‡crecensuit et praefatus est Joannes Fl
        ach : Accedunt appendix chronicorum reliquias continens et marmoris spec
        imen parttim ex Seldeni apographo partim ex Maassii ectypo descriptum.
260 0   Tubingae :‡bF. Fuesii,‡c1884.
300     44 p. :‡b2 facsim. :‡c24 cm.
700 10  Flach, Johannes Louis Moritz,‡d1845-1895.
LDG     RLIN
QD      09-10-91
```

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm REDUCTION RATIO: 11x2A
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 9/20 INITIALS BG
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

Centimeter

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

W

M. L. Earle

Frederic D. Allen

CHRONICON PARIUM

RECENSUIT ET PRAEFATUS EST

JOANNES FLACH

ACCEDUNT APPENDIX CHRONICORUM RELIQUIAS CONTINENS
ET MARMORIS SPECIMEN PARTIM EX SELDENI APOGRAPHO
PARTIM EX MAASSII ECTYPO DESCRIPTUM

TUBINGAE
IN AEDIBUS FRANCISCI FUESII
MDCCCLXXXIV

TUBINGAE: TYPIS L. FR. FUESII.

I.

Chronicon Parium anno 1627 Smyrnae emptum et in Angliam translatum est, ubi in hortis Howardi comitis Arundeliae et Surriae asservatum est, jam tum extrema parte mutilatum. Primus ibi descripsit Seldenus, qui Chronicon Lond. a. 1628 edidit. Postquam translati marmoris etiam dimidia fere pars usque ad vers. 45 inter civiles turbas deleta est, a. 1667 lapis universitati litterariae Oxoniensi donatus est, quo facto denuo eum ediderunt Humphridus Prideaux Oxonii 1676 et Michael Maittaire Lond. a. 1732. Antea autem Lydiatus a. 1629 et Palmerius anno 1668 observationes in marmor Parium scripserant (Maittaire p. 200 seq., p. 222 seq.), quos secuti sunt Jo. Marshamus, qui in Canone chronico (Lond. 1672) notas ad marmor pertinentes edidit (Maittaire p. 295 seq.), et Bentleius, qui Millii aliquot locorum collatione adjutus in dissertat. Phalar. nonnulla emendare conatus est (Maitt. p. 533 seq.). Partem marmoris superstitem inde a vers. 46 denuo perlustravit Chandlerus et cum priore, quam solus Seldenus inspexerat, edidit (Marmora Oxoniensia, Oxon. 1763), addito scripturae marmoris specimine. In Germania et translationem Germanicam et commentarium in Chronicon Parium primus publicavit Jac. Baumgartenius in additamentis ad Historiam universalem I, 161 seq. (a. 1747), futtilia plerumque et vitiosa convasans, deinde edidit Car. Franc. Christian Wagner, die Parische Chronik, griechisch, übersetzt und erläutert nebst Bemerkungen nach dem Englischen, Göttingen 1790. Omnium autem clarissimus editor extitit Boeckhius C. Insc. G. II, 293 seq. (1843),

qui praeter Seldeni et Chandleri editiones inprimis usus est notis Reinholdi Forsteri, qui inter a. 1751 et 1756 lapidem cum prioribus textibus contulerat, cujusque schedae Berolini asservantur. Boeckhii recensionem descripsit Carol. Mueller in fragm. Histor. I, 533 seq. (1853), qui quotiescunque a Boeckhio in rebus enarrandis vel in conjectaneis ad explendas lacunas discessit, fere semper in errores delapsus est. Nuperrime ad usum Ernesti Doppii, qui quaestiones de marmore Pario docta conscripsit dissertatione (Rostock 1883), intercedente Kaibelio lapidem in subterraneis Musei Bodlejani asservatum exprimendum curavit Ernestus Maass, qui et Doppio et mihi ectypi usum insigni liberalitate concessit. Quo inspecto graviter dolemus, tantam scripturae vetustae partem prorsus jam interiisse vel evanuisse. Ad novam equidem Chronici editionem aggressus sum, cum inter Lyricos Graecos versatus et separatam editionem omnibus hodie gratam futuram esse et multa a Boeckhio liberius expleta esse animadverterem, nonnulla etiam lacunarum spatiis, quae Seldenus notaverat, prorsus neglectis [1]). In tabulis quas apposui synchronisticis id potissimum egi, ut et Eusebii canones luculente exprimerem [2]), additis quandoquidem servati sunt Armeniae versionis numeris, et annos ante Christum natum ex computis (quos Boeckhius introduxit) A et B appingerem, olympiadum numeris ad solum archontum ordinem relatis. Item Abrahami annos Eusebianos addidi, quos, si ad annos ante Chr. nat. redigere libet, ab a. 2016 detrahere tutissimum est [3]). Atque in Prolegomenis potissimum adjutus sum a collega doctissimo A. de Gutschmid, ut fere semper fit, eximia erga me benevolentia quaecunque de marmore ipse

1) Quae a Boeckhii lectione discrepant, in margine textus mei cruce signata sunt.

2) Post Boeckhii editionem primus A. Schoene in Symbol. Bonn. 756 Marmoris Parii notas ad Eusebii canones corrigendas esse flagitavit, post eum etiam acrius Dopp l. c. 13 seq.

3) De hac ratione computandi cf. Gutschmid, de temporum notis, quibus Eusebius utitur in chronicis canonibus 11 et 26. (Kiel 1868.)

jam pridem cogitaverat, amice mihi suppeditante. Eidem etiam non paucae conjecturae debentur.

II.

Chronicon Parium in Paro insula aut ut vulgo credebatur a. 264 Athenis archonte Diogneto aut exeunte anno 264 (archonte Arrhenide) et ineunte anno 263 (arch. Diogneto) ab homine aliquo compositum est, quem domi ejusmodi tabulam ante oculos habere voluisse recte vidit Boeckhius. Quare non mirum est, quod etiam Ionismi aliquot vestigia in Chronicon maximam partem Attica dialecto conscriptum irrepserunt, velut εἵως, (vers. 2) ἱρὸν (vers. 7) gen. Τλησία (vers. 49) et fortasse Ἱππία (v. 61) al. Illud autem sane intellectu difficile est, cur auctor patrias res prorsus neglexerit, quamquam in parte nunc deperdita, quae annos 355—264 continebat, nonnulla olim de Paro insula exposuisse putandus est. Aperte enim noster Atheniensium res, quibuscum et Salaminis et Aeginae historiam conjunxit, ita quidem reliquis anteposuit, ut de poetis, musicis, ludis, rebus mysticis atque sacris aeque ac de tyrannis ageret [1]), laudans „certaminum aliquot musicorum et gymnicorum institutionem, Amphictyonum et Hellenici nominis ortum, originem judiciorum de caede, inventionem frugum, cursuum, pentecontori, mysteriorum, lustrationis, ferri, monetae, artis memoriae“ al., interdum et civilia et bellica admiscens. Quae omnia si a ceteris segregas, prorsus alia ratione de Peloponneso, Macedonia, nonnunquam etiam de Sicilia verba fecit, vix alia exponens, quam quo tempore singuli tyranni vel reges sibi successerint. Omnino autem auctor Chronici tam neglegens et socors est, ut gravissimas res, Argonautarum expeditionem, Heraclidas, Lycurgum, bella Messeniaca, Solonis legislationem, bellum Peloponnesiacum, triginta virorum tyrannidem, multa alia silentio prorsus omiserit.

1) Cf. quae docte exposuit Dopp, l. c. 6 seq. Memorabile ante omnia est, quod Athenienses apud Plataeas vixisse auctor narrat (ep. 52) Stesichororum que victorias aperte ad Athenienses rettulit.

Quod cum ita se habeat, de fontibus nostri quaestio sane difficillima oritur, quamquam Atthidis alicujus thesauros eum diripuisse luce clarius est. Neque vero Philochori, Eusebii fontis, a quo persaepe prorsus recedit, nec Marsyae Pellaei, a quo vel in Perdiccae historia describenda discrepat, quem omnino non Atthidem, sed Atacta scripsisse hodie inter omnes constat. Nec minus ab historicis Graecis, Herodoto, Thucydide, Xenophonte, item a Theopompo, Anaximene, Callisthene, haud raro eum desciscere docuit Boeckhius, cum Ephorum in duabus rebus aperte secutus sit, primum quod Hesiodum Homero antiquiorem statuit, deinde quod Dionysii tyranni regnum quadraginta duorum (vel trium) annorum, non duodequadraginta fuisse memoriae prodidit.

Satis autem sagaciter Phaniae Eresii, qui Aristotelis discipulus fuit, librum de Eresi prytanibus, quem laudat Athen. VIII, 333 A, tanquam fontem potissimum Chronici Parii fuisse demonstrare conatus est Boeckhius [1]), enumerans praesertim quae dicta sunt de Trojae captae epocha, de Terpandro ejusque nomis, de Sapphone ejusque fuga, de Gelone et Hierone, de Dionysio majore et Philoxeno, nec non Himerensium historiam afferens, cum et de Siciliae tyrannis Phaniam librum scripsisse narret Athen. VI, 231 E, 232 C, et de Himerensibus verba eum fecisse narret Plut. de orac. def. 32. Porro si res Atticas spectas, de Solone, de Pisistrato, Hipparcho et Hippia, de Harmodio et Aristogitone, Artemisio et Salamine dixerat Phanias, omnino etiam mirabilia attingens, velut lapidem ad Aegos flumen caelo delapsum al. Praeter Phaniae autem librum etiam Sicyoniam anagraphen de musicis, poetis, certaminibus, quam ex Heraclide nonnunquam Plutarchus laudavit in libro de musica, et Glauci Rhegini de vetustis poetis opusculum, ab nostro adhibita esse suspicatus est Boeckhius, cunctanter

1) Praeter alios eandem sententiam amplexi sunt Schaefer, Quellenkunde zur griech. Gesch. II, 93, et Brandis, de temporum Graec. antiqu. rationibus 13.

laudans etiam Aristotelis didascalias, Aristoxeni de musica libros, Demetrii Phalerei, Theophrasti al. opera.

Attamen hanc thesin nimis infirmam esse patet, quia fieri nequit, ut illa, quae hodie in Chronico Pario leguntur, etiam in libro de prytanibus Eresi dicta fuerint. Multa enim ejus modi, velut de Solone dicta, ex ejus περὶ ποιητῶν libro (Athen. VIII, 352 C) assumpta fuisse veri similius est. Praeterea autem Phaniam Eresium in libro suo ad reges et archontes Atticos, non ad prytanes Eresi, tempora exegisse nullo modo probari potest, quapropter Parium quoque, si Phaniae chronographiam descripsit, non Atticos, sed vel Eresi vel Parios magistratus introducturum fuisse manifestum est. Denique cum Phanias Aristotelis discipulus fuerit, nonnulla certe doctrinae Aristotelicae in Chronico Pario comparere necesse esset, quae prorsus desiderari, quamquam nemo nescit, tamen etiam certissimis argumentis firmavit Dopp. Totam igitur de Phania Eresio quaestionem debilissimam esse sequitur, labefactavitque inprimis Dopp l. c. 8 seq., qui quod de Apollodori bibliotheca docuit Robert, etiam de marmoris Parii indole valere statuit, poemata cyclica vetustos ejus fontes esse exponens. Primum enim in mythica Chronici parte, quam ad ep. 31 extendi putat, manifestam inter Parium et Diodorum et Eusebium extare cohaerentiam vidit (cf. l. c. 26), saepiusque easdem res Hellanicum quoque vel Philochorum tradidisse, ita quidem, ut Parii fontem et Philochoro et Aristotele vetustiorem esse docuerit. Quod si vere demonstratum est, Atthidem aliquam antiquiorem, fontem mythicae partis esse efficitur [1]). Nec minus probabiliter de historica Chronici parte disseruit, quam Parius

1) Hellanici Atthidem prorsus excludere debebat Dopp. Hellanicum enim enumerantem inde a Cecrope usque ad Demophontem novem reges Athenienses (omissis, ut videtur, altero et Cecrope et Pandione), ab auctore Pario dissensisse, qui undecim habet, certis argumentis evicit Kirchhoff, Hermae VIII, 184 seq. (cf. 190). Possis igitur cogitare de Clidemo, Phanodemo, Androtione, quos Aristotele antiquiores esse constat: cf. Müller, fr. hist. I, LXXXII seq. Quam rem si quis accuratius inquisiverit, quin fontem marmoris in rebus Atticis, nullo adhibito opere possit explorare, extra dubitationem positum est.

cum priore fonte cum conjungeret ad Atheniensium res ac tempora omnia exegit. Sed et Parii auctoris nomen et Atheniensis, ex quo sua hausit, unquam in lucem proditurum esse negavit Dopp.

Ut de Chronici Parii natura quaestionem conficiam, illud quoque silentio praetermittere non licet, quod de genuitate ejus dubitavit J. Robertson, the Parian chronicle etc. London 1788, ex Apollodori bibliotheca pleraque auctorem hausisse suspicatus. Qui a multis deinde refutatus est, inter quos celeberrimo fruitur nomine Rich. Porsonus (cf. Museum critic. Cantabrig. I, 229 al.). Robertsoni argumentis adversatus est etiam Wagner l. c. 55 seq.; cf. etiam Dopp. l. c. 10. —

De Chronico denique plures dissertationes publicavit Chr. Wagner in ind. Marburg 1832 (2 diss.) et 1833 (2 diss.), ex quibus nonnulla infra enotabo, quae a ceteris vel de industria vel casu omissa sunt [1]).

III.

Pauca etiam de temporum vel magistratuum ordine praemonenda videntur. De Atticis enim vel regibus vel archontibus talem tabulam amice mecum communicavit A. de Gutschmid, qui rejectis Boeckhii rationibus annos regum hinc inde seligentis, Syncelli potissimum quantum fieri potest numeris se addicens catalogum ita restituit, ut nonnunquam a Boeckhiana tabula, quam secutus est Mueller, recedat.

ex Gutschmidii ratione			ex Boeckhii ratione
1) Cecrops I	1318		
2) Cranaus	1268		
3) Amphictyon	1259		
4) Erichthonius	1249		
5) Pandion I	1199		

1) Exempli gratia in initio Baumgartenius restituit οὕ[τως τῶ]ν πάν[τ]ων [χρό]νων ἀνέγραψα τοὺς ἂν [εὗρον]: cf. ind. III, 3; ep. 4 Palmerius: εἰς Ἀθήνας πρό[τερ]ον, καὶ τοῦ Διὸ[ς παυομένου, δι' ἑαυτ]ὸν τὸ ἱε[ὸν Ἀπόλλ]ωνα ὁ[ρμήσατ]ο [καὶ etc. cf. III, 6; ep. 48 Semlerus: νε[ωτεροποιεῖν] Ἱππία[ς ἐπείρασεν τὴν τυραννίδα] ἐν etc. cf. IV, 6 al.

ex Gutschmidii ratione			ex Boeckhii ratione
6) Erechtheus	1159		
7) Cecrops II	1109		
8) Pandion II	1069		
9) Aegeus	1044		
10) Theseus	996		
11) Menestheus	966	— 13 ann. 954 (expeditio Trojana) 22 ann. 945 (Trojae excidium)	944 (ann. 22)
12) Demophon	943		942
13) Oxyntes	910		907
14) Aphidas	900		893
15) Thymoetes	899		892
1) Melanthus	890		883
2) Codrus	853		846
3) Medon	832	— 10 ann. 823 (Ionica migratio)	825 (13 ann. 813)
4) Acastus	812		805
5) Archippus	777		769
6) Thersippus	758		750
7) Phorbas	718		727
8) Megacles	688		694
9) Diognetus	660		666
10) Pherecles	632		638
11) Ariphron	613		623
12) Thespieus	582		593
13) Agamestor	542		553
14) Aeschylus	515	— 21 ann. 495 (Syracusae conditae)	513
15) Alcmaeon	492		490
1) Charops	490		488
2) Aesimides	480		478
3) Clidicus	470		468
4) Hippomenes	460		458
5) Leocrates	450		449
6) Apsander	440		439
7) Eryxias	430		429
Archontes annui inde a Creonte	420		419

In hac, quam ex eius calculis dedimus tabula, a Cecrope usque ad Trojae excidium 374 numerari vides annos, a Trojae excidio ad finem Thymoetae 54 annos, ita ut Thesidarum tempora 428 annis circumscribantur, a Melantho ad Codrum 58 annos, a Medonte ad finem Alcmaeonis 342 annos, a Charope ad finem Clidici (cf. Pausan. I, 1, 3) 30 annos; quo

fit, ut ex legibus symmetriae veteribus chronographis singulariter adamatae Melanthidarum tempora 430 annos complectantur, biennium tantum amplius quam Thesidarum. Ceteris archontibus decennalibus 40 anni relinquuntur. Itaque usque ad annuorum archontum initium summa est annorum 898.

Quod si indicem Parium cum Eusebii canonibus componis, talem in potissimis rebus discrepantiam advertere possis:

	Marmor Parium	Eusebius	Excerpt. Barb.
Cecrops	1581	1556	1605
Troja capta	1208	1182	
Menesthei an. 23	1207	1181	
Hesiodus	937	} 1015 }	909 (Homerus sec. Porphyr.)
Homerus	906		809 (Hesiodus sec. Porphyrium)

Utramque igitur tabulam discrimine viginti sex annorum ab initio distineri jam vidit Boeckhius, qui etiam discrimen illud in regibus ep. 1 usque ep. 24 enumeratis conspicuum esse docuit, consentiente Doppio. Boeckhius autem cum discrimen paullatim minui perspiceret, catalogum ex variis Eusebii codicibus vel interpretationibus ea qua demonstravi ratione effecit, quam jure improbavit etiam Dopp l. c. 62.

Nec magis Parius auctor cum Eratosthenis indice (apud Clem. Al. Strom. I, 145, 5; cf. Mueller, ad calcem Herod. Didotiani (Paris 1854) conspirat, quem deinceps describam:

			ex marmore Pario
a. 1 aerae Trojanae	1183	(Homerus 1083) [1]	1208
Heraclidarum reditus	1103		
Ionica migratio	1044		1077
Lycurgus	885		Homerus 906
Annus ante Olymp. I	777		
Xerxis transitus	480		
Bellum Peloponn.	432		
Athenae devictae	405		
Leuctrica pugna	371		

1) cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXVI, 412; Gutschmid in ind. Kiel. l. c. 26; de Eratosthenis Χρονογραφίαις et Apollodori, qui eas in breviario suo fere exscripsit, Χρονικοῖς cf. Diels, Mus. Rhen. XXXI. 4 seq.; Ephorus a. 1169 Trojam captam esse tradidisse videtur.

Philippi mors	336
Alexandri mors	324

Nec cum auctore vitae Homeri, quae sub Herodoti nomine circumfertur (cf. Mueller, ad calcem Herod. Didotiani 122):

Troica	1270 a. Ch.
Urbes in Lesbo cond.	1140
Cyme condita	1120
Smyrna. Homerus	1102
Xerxis expeditio	480 [1]

Nec cum Thrasylli quod perperam vulgo vocant, Chronico, quod descripsit Clem. Alex. Strom. l. c. (cf. Müller III, 503):

	Sothidis epocham) [2]	ex marm. Par.
1) Mosis exodus	1666 (345 ann. ante)	
2) Deucalion	1533	1528
3) Idaei Dactyli	1460	
4) Ganymedes	1395	
5) Isthmia condita	1380	
6) Troja condita	1346	
7) Argonautae	1282	
8) Theseus	1250	1258
9) Septem contra Thebas	1240	1250
10) Olympias Herculis	1237	
11) Amazonum in Athenas expeditio	1228	1255
12) Herculis mors	1217	
13) Helenae raptus	1213	1217
14) Trojae excidium	1193 [3]	1208
15) Aeneae exitus	1183	
16) Ascanii regnum	1175	
17) Heraclidarum reditus	1114	
18) Iphiti Olympias	776	

Quae si tecum consideras, Anonymi numeros ad Parium

1) cf. Rohde, l. c. 413 not.

2) Hanc ad annum 1321 a. Chr. rectissime rettulit Fr. Unger, Chronologie des Manetho 47 seq. Thrasylli Chronicon in appendice edidi.

3) I. e. 10 annis ante quam Eratosthenes Trojae excidium collocaverat: cf. Diels, Mus. Rhen. XXXI, 31.

auctorem proxime accedere vides, cum discrimina quattuor vel octo vel decem annorum plerumque interjecta esse pateat.

Partim cum Anonymi, partim cum Eratosthenis numeris conveniunt ea, quae Vellejus Paterculus I, 2 seq. de Graecorum et Romanorum historia antiquissima tradidit (cf. append.):

Trojae excidium	1183 [1])
Heraclidarum reditus	1103
Homerus	921 [2])
Carthago condita	815 [3])
Caranus Macedoniae rex	814
Hesiodus	801 [4])
Iphiti Olympias	774 (ex manifesto errato Velleji) [5])
Roma condita	751 (ex eodem Velleji errore ortum) [6])

Ex Chronico vero Romano, quod Henzenius primus edidit, (cf. append.), hi tantum numeri servati sunt:

---

1) Nam cum I, 8 dictum sit, CDXXXVII post Trojam captam Romam conditam esse, quod ad ann. 751 Vellejus rettulit, jam Vossius correxit CDXXXII, probante Gutschmidio; Lipsius maluit CCCCXXX.

2) I. e. ex Apollodori sententia centum annos post Ionicam migrationem, ut aequalis Lycurgi juvenis fiat: cf. Clem. Al. Strom. I, 327 A.

3) Ex Timaei sententia 38 ann. ante primam Olympiadem. Vellejus conspirat cum Cic. de rep. II, 23, 92: cf. Gutschmid, Symb. Bonn. 115.

4) Porphyrius apud Suidam (Hesychium) Hesiodum 32 annos ante ol. I vixisse tradidit, i. e. a. 809; cf. etiam Mueller, ad calcem Herodoti Didotiani 198. Ex Apollodori sententia Hesiodus ann. 806 floruit: cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXVI, 537.

5) Quod ortum ex confusione epochae Palilium Varronianae et Catonianae; 823—30 i. e. 793 ex ed. principe; XXIII pro III (i. e. 803—30) ibi scriptum esse vidit Kritz, Prol. XLIII; DCCCIV dedit Lipsius, quem sequuntur Ruhnkenius et Janius.

6) Numerum DCCCCLXXXL ante Vinicium exhibet ed. princeps, quem duobus locis corruptum sanavit Laurentius, deletis binis notis centenariis et scripto in fine I pro L, ut efficeretur ann. 781—30 i. e. 751; cf. Kritz, l. c. XLIV. Vellejus hoc loco spatium inter ol. I et Rom. cond. ex Varroniana epocha transtulit ad Catonis epocham Romanam.

1) Pisistrati regnum Aesopique mors	563 [1])
2) Cambyses Aegyptum subjicit	524
3) Hipparchi mors	512
4) Pugna Salaminia	48[0]
5) Galli Romanos devincunt	385

IV.

Multa autem difficilior quaestio oritur de ratione numerorum, quam Parium auctorem observasse putabimus. Boeckhius enim, cum archontum tabulam examinaret, quattuor statuit computos A, B, C, D, e quibus A accurate concineret cum eo anno, quo auctorem scripsisse statuerat (264), B uno anno auctior esset, C duobus, D tribus annis ab illo distarent. Qua in re annum archontis Diogneti non e computo B, qui ab initio Chronici plerumque comparet, sed ex computo A, quo recentior tantum marmoris pars continetur, definiendum esse statuit. „Itaque terminus ad quem, Diogneti annus, est potius ol. 129, 1, ut statuebat jam Seldenus, et data A exhibent differentiam annorum certae cujusdam seriei repertam ita ut annus epochae dati A detractus sit ab anno Diogneti.“ [2])

Talem igitur computorum conspectum ex archontum tabula inde a Marathonia pugna descripsit vir doctissimus:

ep. 48	Phaenippus II	Olymp. 72,3	ann.	227 B
49	Aristides	72,4		225(6) A (B)
50	Philocrates	73,4		222 B
51	Calliades	75,1		217 B
52	Xanthippus	75,2		216 B
53	Timosthenes	75,3		215 B
54	Adimantus	75,4		
55	Chares	77,1		208 A
56	Apsephion	77,4		206 B

---

1) Memorabile est, quod hic chronographus Croesi, Lydiae regis, tempora et ante aetatem Septem Sapientium et ante Pisistrati tyrannidem et Aesopi mortem collocavit.

2) Eodem modo judicaverunt Clinton, fast. III, 71, et Wagner in ind. Marburg. II, 1 seq. al.

ep. 57	Theagenides	Olymp. 78,1	ann. 205	B
58	Euthippus	79,4	199	C
59	Callias I	81,1	193	B
60	Diphilus	84,3		
61	Astyphilus	90,1		
62	Euctemon	93,1	147	D
63	Antigenes	93,2	145	C
64	Callias II	93,3		
65	Micon	94,3	139	B
66	Laches	95,1	137	B
67	Aristocrates	95,2	135	A
68				
69	Pytheas	100,1	116	A
70	Calleas	100,4		
71	Astius	101,4	109	A
72	Phrasiclides	102,2	107	A
73				
74	Nausigenes	103,1	104	A
75	Cephisodorus	105,3		
76	Agathocles	105,4	93	A
77	Callistratus	106,2	91	A
78				

Ab initio autem annuorum Atheniensium magistratuum hanc tabulam confecit:

ep. 32	Creon	ol. 24,2	ann. 420	B
33	Tlesias	24,4	418	B
34	Dropidas		381	
35	Aristocles	43,4	341	A
36	Critias I			
37	Simon	47,3	327	B
38	Damasius II	49,3	318	A
39				
40	Comias		297	
41	Euthydemus	56,1	292	A
42				
43				
44				
45		67,2	248	B
46	Isagoras	68,1		
47	Pythocritus	71,3	231	B

Quae si nobiscum consideramus, admodum mirum videtur esse, Boeckhium computos C et D posuisse, quos omnino nihili esse vel primo obtutu manifestum est. De

computis vero A et B judex nuperrime prodiit acerrimus Dopp, l. c. 53 seq., qui bene monuit priore lapidis parte tres potissimum epochas, 35, 38, 41 computo A a Boeckhio definitas esse, cum in ep. 41 Euthydemum non ol. 56, 1 sed. 56, 2 (555) archontem fuisse vel vitio Diog. Laert. I, 68 [1]) probari possit, unde etiam in epocha 35 cum hac ex Boeckhii sententia cohaerente archontem non ad ol. 43, 4 sed 44, 1 transferendum esse efficiatur. Nec minus sagaciter de ep. 38 disputavit, in qua HHHΔ[ΔI]II pro eo quem vulgo legunt numero HHH|‾|ΔIII revocavit, ut conspiraret cum loco Pausan. X, 7, 3, qui anteriorem olympiadem certamini coronario instituto assignavit, certissimis hic quoque usus argumentis. Quo facto ex priore lapidis parte totum computum A expelli necesse est. Restat enim unus locus ep. 55 anni 208 (ol. 77, 1 = 472 a. Ch.), quo quidem nulla memoratur res gesta in fontibusque enarrata, sed computatio extat ejus generis, quantum quis temporis regnaverit vel vixerit, quam ipse auctor Parius invenisse ideoque errorem admisisse putandus est. Ad alteram igitur lapidis partem pergens, quam computo A circum scribi voluit Boeckhius, apparere demonstravit Dopp l. c. 61, Parium auctorem in priore i. e. recentiore parte operis quam prius composuit, annum, quo ipse scriberet, non addidisse, postea autem cum anni tempus aut majore ex parte aut totum peractum esset, addidisse, ita ut si ea respicimus, quae ex Chronico Pario deleta sunt, dimidiam fere ejus partem Boeckhiano computo A, dimidiam ejusdem computo B con tineri concluserit. Quae omnia licet concendendum sit, artificiosus excogitata et prolata esse neque errore prorsus imonunia esse videri, cum auctor Chronici qui dimidiam eamque

1) Apud. Diog. legitur: γέγονε δὲ ἔφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἕκτην ὀλυμπιάδα. Παμφίλη δέ φησι κατὰ τὴν ἕκτην καὶ πρῶτον ἔφορον γενέσθαι ἐπὶ Εὐθυδήμου, ὥς φησι Σωσικράτης (ubi priore loco πέμπτην, posteriore ἕκτην scribendum). Quamquam enim Diogenes solam olympiadem nominans primum plerumque annum intellegit, tamen antiquior, quem hic laudat, auctor Sosicrates et alterum sive tertium sive quartum animum significasse potest.

recentiorem operis partem a. 264, dimidiam eamque antiquiorem a. 263 scripsisse putandus est, usquequaque ex eadem ratione computasse censendus sit, ut annum, quo scripsit, non adderet, tamen Doppii ratio, qua ad diversos annos singulae Chronici epochae exactae sunt, Boeckhii calculis praeferenda est. Quamvis enim fieri potuerit, ut auctor, qui ex multifariis fontibus opus suum confecit, nonnunquam in addendis vel subtrahendis annis a vero aberraret [1]), quamquam archontis nomen recte adscripsit, tamen eum in altera operis parte annum quo scripsit addidisse, in altera sine idonea causa omisisse vix probabile videtur esse.

Quodsi Diogneti archontis annus ex priore quidem sed posterius exarata Chronici parte conficiendus videtur esse, 263/2 = ol. 129, 2 fuit [2]). Supplendae igitur sunt lacunae

---

1) Itaque, si ep. 77 — id quod equidem credo — Alexandri Magni natales expositi erant ad annum 91, hic quoque fortasse erratum latet, cum anno 92 (= 356; cf. Clinton fast. Hell. 134 Kr.) potius dicendum fuerit, quamquam archontis ann. 91 nomen ex recta ratione adscripsit. Memoratu autem dignum est, in hac extrema lapidis parte nobis servata tam multa et intricata et aperte vitiosa inveniri, ut nihil inde colligere possimus. Ceterum nemini, opinor, Dopp l. c. 61 persuadebit, auctorem Parium propter verba in initio posita ἀνέγραψα seq., postquam opus suum confecerit, prooemium addidisse. Fugit enim virum doctissimum, auctorem Chronici, priusquam in lapidem sculpendum opusculum suum curavit, non potuisse non totum Chronicon, ne multi errores irreperent, in charta vel papyro describere, unde prooemio demum praeposito in lapidem transtulerit.

2) Idem pro certo jam antea affirmavit v. Wilamowitz-Möllendorff, Antigonos von Karystos 110 et 251 seq., postquam Rohde, Mus. Rhen. XXXIII, 622 et Gomperz ib. XXXIV, 154 annum quo Zeno Citieus defunctus est, 264/3 archonte Arrhenide (cf. Diog. Laert. VII, 10) sagaciter exploraverunt. Consentit etiam Susemihl, Annal. Phil. 1882, 744 not. A. de Gutschmid tamen haec mihi scribit: „Ol. 129, 1, cui Eusebii Chronicon Latinum Zenonis mortem assignat, non genuinae Olympiadis nota est, quemadmodum Rohdius reliquique, qui ab eo pendent, opinati sunt, sed Pseudolympiadis Hieronymianae, nec annus 1753 Abrahami, qui ei respondet, annus est Olympiadicus 264/3, sed 263/2. Expressum vero ejusmodi testimonium magis apud me valet quam virorum doctorum calculi quantumvis speciosi, quorum elementa utrum annum vertentem excludant an includant, satis certe sciri nequit; ut hoc si factum est, ratio constabit, etiamsi intervallum 32 annorum inter mortem Zenonis et Cleanthis recte restitutum est. Jam si annus 263/2 est Arrhenidis, Diogneto

ex Parii sententia ad ep. 42 an. 279, ad ep. 44 an. 257, ad ep. 46 an. 245, ad ep. 49 an. 226 [1]), ad ep. 54 an. 214, ad ep. 60 an. 175 (leg. 179) ad ep. 61 an. 157.

Restat denique, ut addam, rationem marmoris Parii rerum tempora ab ultimis temporibus ad suam ipsius aetatem computandi etiam comparere in Chronico Romano a. 16 p. Chr. composito, quod Henzenius Mus. Rhen. IX, 293 edidit et supplevit, quapropter illud quoque in appendice hujus libelli edidi [2]).

---

relinquitur 264/3. Itaque marmoris auctor in priore chronici parte annum, in quem desinit, includit, in posteriore excludit: ea vero inconstantia tritissima est et Velleji exemplo commode defenditur. Quae si in chronographo merito improbatur, tolerabilior tamen est, quam supina illa socordia, qua, si Doppii explicationem sequimur, absolvi non poterit."

1) In hac erravit Dopp, quia in lapide est ΔΙΠ, ut corrigi nequeat.

2) Praeter hos etiam Vellejus Paterculus hanc computandi rationem secutus est, cum numeros ab anno 30 p. Chr. Vinicio consule, quo historiam suam composuit, descripsisse constet: cf. I, 8, 2; I, 12, 6; II, 7, 5; II, 49, 1; II, 65, 2; Teuffel-Schwabe, Röm. Litg. 278, 3; Joseph Klein, Fasti consulares 27. Quare cum etiam inscriptio Henzeniana sub Tiberio orta sit, Tiberii aetate hanc computandi rationem maxime floruisse apparet.

CHRONICON PARIUM

1 . . . . . ου . . [ἐξ ἀναγραφῶ]ν παν[τοί]ων [περὶ τῶν προγεγενημέ]νων ἀνέγραψα τοὺς ἄν[ωθεν χρό-

2 νους] ἀρξάμ[εν]ος ἀπὸ Κέκροπος τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Ἀθηνῶν εἵως ἄρχοντος ἐμ Πάρῳ [μὲν]

3 . . . υάνακτος, Ἀθήνησιν δὲ Διογνήτου. **1.** ἀφ' οὗ Κέκροψ Ἀθηνῶν ἐβασίλευσε καὶ ἡ χώρα Κεκροπία ἐκλήθη, τὸ πρότερον καλου-

4 μένη Ἀκτικὴ ἀπὸ Ἀκταίου τοῦ αὐτόχθονος, ἔτη ΧΗΗΗΔ|ΠΙΙΙ. **2.** ἀφ' οὗ Δευκαλίων παρὰ τὸν Παρνασσὸν ἐν Λυκωρείᾳ ἐβασίλευσε, [βα]σιλε[ύ-

5 ο]ντος Ἀθηνῶν Κέκροπος, ἔτη ΧΗΗΗΔ. **3.** ἀφ' οὗ δίκη Ἀθήνησι [ἐγέ]νετο Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι ὑπὲρ Ἁλιρροθίου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη

6 Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗ|𐅄|Δ|ΠΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κρ[ανα]οῦ. **4.** ἀφ' οὗ κατακλυσμὸς ἐπὶ Δευκαλίωνος ἐγένετο, καὶ Δευκαλίων τοὺς

7 ὄμβρους ἔφυγεν ἐγ Λυκωρείας εἰς Ἀθήνας πρὸ[ς Κραναὸ]όν, καὶ τοῦ Διὸ[ς το]ῦ Ὀ[μβρίου Ἀπη]μ[ί]ου τὸ ἱρὸν ἱδ[ρύσατ]ο [καὶ] τὰ σωτήρια ἔθυσεν,

8 [ἔ]τη ΧΗΗ|𐅄|Δ|Π, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. **5.** ἀ[φ' οὗ Ἀμφι]κτύων Δευκαλίωνος ἐβασίλευσεν ἐν Θερμοπύλαις καὶ συνῆγε

---

1 [ἐξ ἀναγραφῶ]ν παν[τοί]ων recte Boeckhius coll. Eusebii loco χρόνων ἀναγραφὰς συνελεξάμην παντοίας; [περὶ τῶν προγεγενημέ]νων idem, quod septem litteris lacunae spatium excedit, itaque [περὶ τῶν πεπραγμέ]νων vel ἱστορημένων vel tale quid conjicias; τοὺς ἄν[ωθεν χρόνους] ἀρξάμ[εν]ος Seldenus.

2 [μὲν] scripsit Boeckhius.

3 Archontem Parium Astyanacta Seldenus vocaverat; sed incertum utrum Ἀστ]υάναξ an Πολ]υάναξ an Εὐρ]υάναξ nomen fuerit; Diognetus archon erat ol. 129, 2 = 263 a. Ch.

4 de nomine Ἀκτική vel Ἀκταία vel Ἀκτή cf. Strabo IX, 397, et 391; Pausan. I, 2, 6; Hesych. v. Ἀκταία; Euseb. Praep. Ev. X, 9, 11; Tatian. advers. Gr. 150 c. Otto. — 1318 anni efficiunt a. 1581 a. Chr., quod recedit a ratione Hellanici, Philochori (cf. Philoch. fr. 8), Castoris al., qui Ogygem ad

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
1318	1582/1581	Cecropis regis an. 1	Κέκροψ ὁ διφυὴς Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς ἐβασίλευσεν ἔτη ν'.	460
			ἀπ' αὐτοῦ δὲ Κεκροπία ἡ χώρα ἐκλήθη. οὗτος πρῶτος βοῦν ἐθυσίασε καὶ Ζῆνα προσηγόρευεν, ὥς τινες.	475
1310	1574/1573	Cecropis an. 9	Δευκαλίων βασιλεύειν τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο.	477
1268	1532/1531	Cranai an. 1	Ἄρειος πάγος ἐκλήθη καὶ δικαστήριον κατέστη.	506
1265	1529/1528	Cranai an. 4	κατὰ τοῦτον τὸν Κραναὸν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ.	477
1258	1522/1521	Amphictyonis an. 2		

---

a. 1795, Cecropem ad a. 1606 referunt, cum Eusebius Cecropem ad a. 1556 (460 Abr.) adscripserit. Ceterum cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXVI, 429 not.

5—6 de re cf. Pausan. I, 21 et 28; Apollod. III, 14, 2.

6 Hellan. fr. 69, 82; Philoch. fr. 16 (ex. Steph. Byz. v. Ἄρειος πάγος) al.

7 de Lycorea cf. Pausan. X, 6, 2, Strabo IX, 418 et 423, Steph. Byz. s. v. — πρὸ[ς Κραναόν] Prideaux, πρό[τερον] Palmerius, Διὸ[ς το]ῦ Ὀμ[βρίου Ἀπη]μίου eleganter Boeckhius coll. Paus. I, 32, 2, quod si rectum est, lacunam a Seldeno notatam angustiorem esse apparet. Ex Pausan. I, 18, 7 seq. conieceris, autorem nostrum putasse, Olympieum primum Ὀμβρίῳ Ἀπημίῳ dedicatum fuisse. — Διο]ς Φυξίου καὶ Ὀλυ]μ[πί]ου Prideaux, sed Jovi Phyxio Deucalionem sacra fecisse in Parnasso narrat Apollod. I, 7, 2.

†9 [δήμ]ους περὶ τὸν ὅρον οἰκοῦντας καὶ ὠ[νό]μασεν Ἀμφικτύονας καὶ Π[υλαία]ν, οὗ[περ] καὶ νῦν ἔτι θύουσιν Ἀμφικτύονες,

10 [ἔ]τη ΧΗΗ𐅄𐅃ΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. **6.** ἀφ' οὗ Ἕλλην ὁ Δευ[καλίωνος Φθι]ώτιδος ἐβασίλευσε, καὶ Ἕλληνες

11 [ὠ]νομάσθησαν, τὸ πρότερον Γραικοὶ καλούμενοι, καὶ τὸν ἀγῶνα Παν[ελλήν]ι[α ἔθεσαν, ἔτη] ΧΗΗ𐅄𐅃ΙΙ, βασιλεύοντος

†12 Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. **7.** ἀφ' οὗ Κάδμος ὁ Ἀγήνορος εἰς Θήβας ἀφίκετο [τῆς Βοιωτίας, καὶ] ἔκτισεν τὴν Καδμεί-

13 αν, ἔτη ΧΗΗ𐅄𐅃, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. **8.** ἀφ' οὗ [Εὐρώτας καὶ Λακεδαίμων Λακω]νικῆς ἐβασίλευσαν,

†14 ἔτη ΧΗΗ𐅄ΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἀμφικτύονος. **9.** ἀφ' οὗ ναῦ[ς μετὰ τῶν πεντ]ή[κοντα Δαναΐ]δων ἐξ Αἰγύπτου

†15 [ε]ἰς τὴν Ἑλλάδα ἔπλευσε, καὶ ὠνομάσθη πεντηκόντορος, καὶ αἱ Δαναοῦ θυγατέρες, . . . [καὶ Ἀμυμ]ώνη καὶ Β[εβρύ-

†16 κη κ]α[ὶ Ἡ]ρὼ παὶ Ἑλίκη καὶ Ἀρχεδίκη ἀποκληρωθεῖσαι ὑπὸ τῶν λοιπῶν [ἄγαλμα ἱδρύσ]αντ[ο Ἀθηνᾶς]

---

9 τ]οὺς et ὠ[νό]μασεν Seldenus, [λα]οὺς Prideaux, [δήμ]ους ipse revocari propter trium litterarum spatium; Πυλαία]ν οὗ[περ] Palmerius, quode cf. Strabo IX, 420; Suidas v. πυλαγόραι. De Amphictyone cf. Apollod. I, 7, 2; III, 14, 5; de Amphictyonis in Thermopylis regno Pausan. X, 8.

10 de Hellene cf. Thuc. I, 3; Strabo VIII, 383; IX, 432, 444.

11 de Γραικοῖς v. Aristot. Meteor. I, 14; Apollod. I, 7, 3; Plin. hist. nat. IV, 14, Steph. Byz. v. Γραικός. — Παν[ελλήν]ι[α ἔθεσαν ἔτη] invito lapide corr. Boeckhius, qui cunctanter etiam τὸν ἀγῶνα [τὸ]ν [Ἀθηναίων proposuerat, quod magis arridebat Müllero. Sed Boeckhii lectio ferri nequit, quia in lapide erat ἈΓΩΝΑ |ΠΑΝΑΘ . . ΝΑΙ . .; itaque non dubium, quin vel cum Palmerio Παναθ[ή]ναι[α ἔθεσαν ἔτη], quod etiam Porsono placuit, vel cum Prideauxio Παναθ[η]ναι[κὸν συνεστήσαντο ἔτη] scribendum sit. Quamvis enim Panathenaeorum festum in ep. 10 ab Erichthonio esse institutum narretur, tamen idem ex diversis fontibus bis enarrari poterat, id quod in Eusebii Chronico centies factum esse nemo nescit. Praeterea autem Panhellenia certamina primum ab Aeaco in Aegina insula Jovi Panhellenio instituta feruntur (cf. Pausan. II, 30, 4; I, 44, 13), cui multo post etiam Hadrianus imperator sacra fecit (cf. Dio Cass. 69, 16).

12 [κατὰ χρησμὸν] priores editores Palmerio obsecuti suppleverant, [ἐκ Φοινίκης καὶ] Boeckhius coll. vers. 14 ἐξ Αἰγύπτου; sed cum illo loco rectius legatur ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, hoc loco verba εἰς Θήβας ἀφίκετο

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
1257	1521 / 1520	Amphictyonis an. 3	ἀπὸ δὲ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος Ἕλληνες οἱ Γραικοὶ καλοῦνται.	481
1255	1519 / 1518	Amphictyonis an. 5	Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν	587
1252	1516 / 1515	Amphictyonis an. 8		
1247	1511 / 1510	*Erichthonii* an. 3		

antecedant, dubitari potest, num recte lacuna suppleta sit. An [τῆς Βοιωτίας καὶ]; cf. Apollod. III, 9, 1 ἡ δὲ διεξιοῦσα Βοιωτίαν ἐκλίθη, πόλις ἔνθα νῦν εἰσι Θῆβαι.

13 [Ἀγηνορίδαι Φοι]νίκης perperam Palmerius, [Εὐρώτας καὶ Λακεδαίμων Λακω]νικῆς Lydiatus, quod recepit Boeckhius, sed cum Pausan. III, 1, 2 (cf. etiam Apollod. III, 1, 2) tradat, Eurotam, cum filii ei non essent, regnum tradidisse Lacedaemoni genero, qui Eurotae filiam Spartam in matrimonium duxerat, Boeckhii supplementum dubium esse patet. A nullo enim utrumque simul imperasse traditum est. Attamen absonum fuerit, si quis suppleat [Μύλης καὶ Πολυκάων Λακω]νικῆς coll. Pausan. III, 1, 1 et IV, 1, 1, quippe qui fratres fuerint, ita ut Messenia, cuius regno Polycaon potitus erat, ad Laconiam referretur. Perperam Müllerus Λακεδαίμων τοῦ Διὸς, cum in fine lineolae ἐβασίλευσαν legatur.

14 ναῦ[ς solum explevit Seldenus; ναῦ[ς πεντ]ή[κοντα κωπ]ῶν Chandlerus haud inepte, quamvis fortasse Danai vel Danaidum nomina aliquis desideret; ναῦ[ς μετὰ Δαναοῦ καὶ τῶν πεντ]ή[κοντα Δαναΐδ]ων Boeckhius coll. Apollod. II, 1, 4; Eustath. Il. 37, 25; Hygin. fab. 170 Sch.; quod spatium decem litterarum, quod Seldenus indicaverat, longe excedit. Rectius igitur ναῦ[ς μετὰ τῶν πεντ]ή[κοντα Δαναΐδ[ων suppleas, quamquam ne Danaidum quidem nomen necessarium, quia infra repetitur.

15 [Ἀμυμ]ώνη, quod etiam priores editores correxerunt, non extra dubitationem positum est: cogitari enim etiam de Δαμ]ώνη et Φικομ]ώνη posse monuit Boeckhius; Β[ρύκη] et Ηρ[ώ supplevit Boeckhius; Β[εβρύκη mavult Gutschmid coll. Steph. Byz. v. Βεβρύκων et Eustath. Dion. Perieg. 805.

16 Archedice Danais neque ex Apollodoro neque aliunde nota; apud Apollod. II, 1, 5 sunt Eurydice, Hippodice, Callidice, apud Hyginum Autodice et Daplidice (Callidice Burs.), quod nomen corruptum esse patet. — ἱδρύσ]αντ[ο Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα vel Λινδίαν Ἀθηνᾶν Palmerius, ἱερὸν ἱδρύσ]αντ[ο] Prideaux,

17 καὶ ἔθυσαν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐμ παρά[πλῳ] ἐν Λίνδῳ τῆς Ῥοδίας, ἔτη ΧΗΗΔΔΔΔ𐅃ΙΙ, βασιλεύο[ντος Ἀθηνῶν Ἐριχθονίου. **10.** ἀφ' οὗ Ἐριχ]-

18 θόνιος Παναθηναίοις τοῖς πρώτοις γενομένοις ἅρμα ἔζευξε καὶ τὸν ἀγῶνα ἐδείκνυε, καὶ Ἀθηναίους [ὠν]ό[μασε, κ]αὶ [βρέτας

19 θ]εῶν μητρὸς ἐφάνη ἐγ Κυβέλοις, καὶ Ὕαγνις ὁ Φρὺξ αὐλοὺς πρῶτος ηὗρεν ἐγ Κ[ελ]α[ι]ναῖ[ς πόλει τῆ]ς Φρ[υγίας, καὶ ἁρμονίαν τὴν καλ]-

20 ουμένην Φρυγιστὶ πρῶτος ηὔλησε καὶ ἄλλους νόμους Μητρός, Διονύσου, Πανὸς καὶ τὸν ἐπ[ιτυμβίδιον ν-

21 όμον], ἔτη ΧΗΗΔΔΔΔΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐριχθονίου τοῦ τὸ ἅρμα ζεύξαντος. **11.** ἀφ' οὗ Μίνως [ὁ] πρ[ότερος ἐ]βα[σίλευσε Κρήτης

†22 καὶ Ἀπολλω]νίαν ᾤκισε, καὶ σίδηρος ηὑρέθη ἐν τῇ Ἴδῃ, εὑρόν-

---

quod recepit Boeckhius nisi quod in fine versus addidit Ἀθηνᾶς, [βρέτας ἱδρύσ]αντ[ο Heyne ad Apollod. II, 1, 4 (p. 266); sed cum in lapide ante ANT lacuna quattuordecim litterarum appareat, ne Boeckhii quidem lectio verisimilis est; itaque rectius suppleas vel [ἄγαλμα ἱδρύσ]αντ[ο Ἀθηνᾶς] (ex Apollod. l. c.) vel [Ἀθηνᾶς ἱρὸν ἱδρύσ]αντ[ο. De re cf. Herod. II, 182; Strabo XIV, 655.

17 Hoc quoque loco res impeditior est, cum Seldenus ΕΜ𐅃ΑΡΑ . . ΑΔΙ ex lapide notaverit, unde aut παραραδι aut παραγαδι aliquis eliciat. ἐν παρ[αλίᾳ πεδι]άδι Heyne ad Apollod. l. c. ἐμ παρ[άπλῳ Boeckhius, ut ΓΑΔΙ fuerit 𐅃ΛΩΙ; ἐν Θερμύδρῳ Müllerus coll. Apollod. II, 5, 8, Boeckhii lectionem injuria impugnans. De re cf. Strabo XIV, 655 et Diod. V, 58, quorum hic ex eodem fonte, quo Marmoris auctor, hausisse videtur. Infra Ἐριχθονίου dederunt Palmerius et Lydiatus.

18 de Panathenaeis ab Erichthonio institutis cf. Apollod. III, 14, 6; Harpocrat. et Suidas v. Παναθήναια; cf. Dopp. l. c. 18; Theseum conditorem fuisse referunt Plut. Thes. 21, Pausan. VIII, 2, 1. — De Erichthonio cf. Eratosthenes, Catast. 13, Aelianus, Var. hist. III, 38 al. — καὶ Ἀθήναι[α μετω]ν[όμασε κ]αὶ [ἄγαλμα τῆς θε]ῶν μητρὸς ἐφάνη Prideaux, Chandlerus, Palmerius, nisi quod hic ἕδος pro ἄγαλμα dedit. καὶ Ἀθηναίους [ὠν]ό[μασε κ]αὶ βρέτας τῆς θε]ῶν μητρὸς ἐφάνη Boeckhius, quamquam lacuna trium litterarum ante ON extante, olim μετωνόμασε fuisse probabile est, quod etiam alio loco Herodot. VIII, 44 commendatur: ἐκδεξαμένου δὲ Ἐρεχθῆος τὴν ἀρχὴν Ἀθηναῖοι (addendum videtur esse Ἐρεχθηίδαι cum Wesselingio) μετωνομάσθησαν. Non enim licet cum Boeckhio vertere: dedit Atheniensibus quod jam habent nomen. De simulacro matris cf. Herodian I, 35, Ammian. Marcell. XXII, 22 al.

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
1242	1506 1505	Erichthonii an. 8	Ἐριχθόνιος ἅρμα πρῶτος Ἕλλησιν ἐφεῦρεν· ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων.	561
1168	1432 1431	Pandionis an. 34	οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι οἱ σίδηρον εὑρόντες κατὰ τούτους ἦσαν.	596

---

19 ἐν Κυβέλοις de montibus intellegenda esse cum Prideauxio judicat Müllerus coll. Strabo XII, 567, postquam Boeckhius oppidum hic esse ex Steph. Byz. v. Κυβέλεια recte collegit. — τὴν ἁρμονίαν τὴν καλ]ουμένην Seldenus; ἐν Κ[ελ]α[ι]ναῖ[ς τῆ]ς Φρ[υγίας καὶ ἁρμονίαν τὴν καλ]ουμένην Palmerius, ad quod Boeckhius propter majorem lacunam ante τῆς bene addidit πόλει. De re cf. Aristoxeni locum apud Athen. XIV, 624 B; Plut. mus. 5 et Volkmann. ad l. et Flach, Gesch. d. gr. Lyrik I, 74 et. 76.

20 καὶ τὸν ἐπ[ιχώριον ἡρώων vel ἐπ[ιχωρίων θεῶν καὶ ἡρώων Palmerius, καὶ τὸν ἐπ[ὶ Πυθῶνι ἐπικήδειον Λυδιστί aut simile Boeckhius coll. Plut. mus. 15; Marsyae enim, Hyagnidis filio, Aristoxenus illum nomon tribuit. Melius erit revocare καὶ τὸν ἐπ]ικήδειον ἐπὶ τῷ Πύθωνι, nisi mavis ex Polluc. IV, 78 emendare καὶ τὸν ἐπ[ιτυμβίδιον νόμον vel ex Poll. IV, 79 καὶ τὸν ἐπ[ιβώμιον νόμον. Haec enim melius cum Hyagnidis nomis concinunt, quam nomos ille Pythicus, quem aut Olympi aut Marsyae esse omnes consentiunt. Cf. Flach l. c. 129 seq.

21 πρ[ῶτος] vulgo, πρ[ότερος] Boeckhius quamvis invito lapide; Κρήτης add. Palmerius.

22 Dubium est sitne Ἀπολλωνίαν an Κυδωνίαν revocandum, sed ex Δ . . . ΑΟΝΙΑΝ rectius Ἀπολλωνίαν restituas, Δ ex Α, Α ex Λ, Ο ex Ω, corruptis. Nam eandem urbem primum Apolloniam appellatam esse, postea vero a Cydone, Apollinis filio, Cydoniam discas ex Steph. Byz. v. Κυδωνία; cf. Hoeck, Creta I, 23. Quamquam enim Prideaux auctorem nostrum ex sui temporis consuetudine nomina afferre recte observat, ita ut hic Κυδωνίας nomen expectes, tamen erant etiam postea Apolloniae in Creta, ex quibus eam, quam prope Cnossum collocat Steph. Byz. v. Ἀπολλ., in Minoem optime quadrare monet Gutschmid. — Dactylorum Idaeorum nomina, quorum tertium

των τῶν Ἰδαίων Δακτύλων Κέλμιος κ[αὶ Δαμναμενέως καὶ Ἄκμονος, ἔτη ΧΗ𐅄ΠΓΙΙΙ, βα-

†23 σι]λεύοντος Ἀθηνῶν Πανδίονος. **12.** ἀφ' οὗ Δημήτηρ ἀφικομένη εἰς Ἀθήνας καρπὸν ἐφύ[τε]υεν καὶ πρ[όπειρα ἐ]πρά[χθη πρ]ώτη δ[είξαντος

24 Τ]ριπτολέμου τοῦ Κελεοῦ καὶ Νεαίρας, ἔτη ΧΗΔΔΔΔΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Ἐριχθέως. **13.** ἀφ' οὗ Τριπτό[λεμος ὁ Κελεοῦ καρ-

25 πὸν] ἔσπειρεν ἐν τῇ Ῥαρίᾳ καλουμένῃ Ἐλευσῖνι, ἔτη Χ[Η]ΔΔΔΔ[ΙΙ], βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Ἐριχθέως. **14.** ἀφ' οὗ Ὀρφεὺς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης]

26 υἱὸ[ς τὴ]ν αὑτοῦ πόησιν ἐξ[έ]θηκε, κόρης τε ἁρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτοῦ [ἐς ᾅδου καταβαθμὸν

27 καὶ τὸ γῆ]θος τῶν ὑποδεξαμένων τὸν καρπόν, ἔτη ΧΗΔΔΛΠ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐριχθέως. **15.** [ἀφ' οὗ Εὔμολπος ὁ

28 Μουσαί]ου τὰ μυστήρια ἀνέφηνεν ἐν Ἐλευσῖνι, καὶ τὰς τοῦ [πατρὸς Μ]ουσαίου ποιήσ[ει]ς ἐξέθηκ[εν, ἔτη ΧΗΔ— βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐ-

---

addidit Boeckhius, eruta sunt ex Phoronidis fr. 2 Kinkel (schol. Apoll. Rh. I, 1129), quamquam propter viginti fere et quattuor litterarum lacunam dubitari potest, num tria nomina in marmore fuerint, ut Δαμναμενέως fortasse delendum sit. Boeckhius enim triginta sex litteras suppleverat. — De ferri inventione cf. Strabo X, 473 seq. al.

23 ἐφύ[τε]υεν certissimum est, sequentia claudicant. καὶ πρ[ίνινον ἐ]πρά[ϋνε τὸν βίον πρ]ώτη δ[ιὰ Τ]ριπτολέμου Palmerius i. e. iliceum mansuefecit vivendi genus per Triptolemum, καὶ πρ[ὸς ἄλλους ἔπεμψε πρ]ώτη δ[ιὰ Τριπτολέμου Prideaux, quae a litterarum vestigiis in lapide servatis prorsus recedunt. Quae Boeckhius restituit, ea proxime accedunt ad lapidis reliquias, quamvis durissime dicta. — δ[ειξάντων Boeckhius quod nescio an typothetae errori debeatur; potius δείξαντος legendum erit, quod etiam Müllerus vidit, quoniam Neaera, quae vulgo Metanira appellatur, mater Triptolemi est.

24 ὁ Κελεοῦ spatii causa add. Boeckhius, καρπόν dedit Palmerius.

25 de Rhario campo cf. hymn. Hom. V, 450 et comm.; Pausan. I, 38, 6; Suidas v. Ῥαριάς. — Π, quod in lapide est, jam Prideaux scite in II mutaverat, probante Boeckhio, cum nusquam duae epochae ad eundem annum referantur. De re cf. Dopp l. c. 20. — [ἀφ' ο]ὗ [Ὀρφεὺς τὴ]ν etc. Chandlerus,

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
1145	1409/1408	Erechthei an. 15	τὰ κατὰ Δήμητραν, ἥν τινες Ἶσίν φασιν.	602
114[2]	1406/1405	Erechthei an. 18	Ἐλευσῖνος πόλεως Κελεὸς ἐβασίλευσε, καθ' ὃν Τριπτόλεμος ἦν, ὅν φησιν ὁ Φιλόχορος μακρῷ πλοίῳ προσβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῖτον διδόναι.	611
1135	1399/1398	Erechthei an. 25	Ὀρφεὺς Θρᾷξ ἐγνωρίζετο. τούτου μαθητὴς Μουσαῖος ὁ Εὐμόλπου υἱός.	749
1134 — 1110	1398/1397 — 1374/1373	Erechthei an. 26—50		

---

quod non convenit traditis litteris, parum etiam amplioris lacunae habita ratione; itaque textum recte amplificavit Boeckhius.

26 καὶ τ[ὴ]ν αὑτοῦ [κατάβασιν καὶ μύ]θο[υ]ς τῶν etc. Chandlerus μύθους a Prideauxio accipiens, repugnante lapide, in quo ΤΟΝ et infra vers. 27 ΘΟΣΤΩΝ leguntur; rectius igitur Boeckhius τὸν αὐτοῦ [ἐς ᾅδου καταβαθμὸν

27 καὶ τὸ γῆ]θος, quod vocabulum revocavit ex Plut. Ages. 29, de re laudans Lobeck, Aglaoph. 806 (in app. καταβαθμὸν ἐς ᾅδου scripsit) Boeckhius. De Orphei carmine cf. Lobeck, Aglaoph. 546, 827 seq., 818 seq. Orphicus liber fuit κατάβασις ἐς ᾅδου: cf. Lobeck, l. c. 373. — [ἀφ' οὗ Καύκων ὁ Κελαι]νοῦ (propter ΝΟΥ in vers. 28) Seldenus coll. Pausan. IV, 1, 4; verum vidit Prideaux, qui etiam observavit, Seldenum errabundum ΝΟΥ pro ΑΙΟΥ legisse. Nam de Eleusiniorum mysteriorum conditore agi patet. De antiquissimis illis poëtis Orpheo, Eumolpo, Philammone, Thamyra veteres valde dissentiebant, ita ut plures Eumolpos statuerent, quo de cf. schol. Soph. Oed. Col. 1053, Hesych. et Phot. v. Εὐμολπίδαι.

28 τοῦ [παλαιοῦ Μ]ουσαίου Seldenus, τοῦ πατρὸς rectius supplevit Prideaux.

†29 ριχθέ]ως τοῦ Πανδίονος. **16.** ἀφ' οὗ καθαρμὸς πρῶτον ἐγένετο [μιαιφόν]ου, πρώτω[ν] 'Α[θηναίων καθηρ]άντ[ων Ἡρακλέα, ἔτη
30 X[ΔΙ]ΔII, βασιλεύοντος 'Αθηνῶν Πανδίονος τοῦ Κέκροπος. **17.** ἀφ' οὗ [ἐ]ν 'Ελευσῖνι ὁ γυμνικὸς [ἀγὼν ἐτέθη, κ]α[ὶ θ]υ[σία βρέφους ἀν-
†31 θρώπου κ]αὶ τὰ Λύκαια ἐν 'Αρκαδίᾳ ἐγένετο, καὶ [αἱ* ἐ]κκ[εχειρίαι τοῦ] Λυκάονος ἐδόθησαν [ἐν] τοῖς Ἕλλ[η]σι[ν, ἔτ]η [X].[Δ]. ., βασιλεύον-
32 τος 'Αθηνῶν Πανδίονος τοῦ Κέκροπος. **18.** ἀφ' οὗ κα[τερ]γ[ασάμενος τὰ ἐν] Ἤ[λ]ι[δ]ι Ἡρακλῆς [τὸ τέμε]ν[ος καθιέρ]ω[σε τοῦ Δ[ι]ός, [ἔ]τ[η XΔΔΔ . .]
33 βασιλεύοντος 'Αθήνησιν Αἰγέως. **19.** ἀφ' οὗ 'Αθήνησι [σπάνι]ς τῶν καρπῶν ἐγένετο, καὶ μαντευομένο[ι]ς [τοῖς] 'Αθην[αίοις 'Απόλ]λων ἔ[χρ]η[σε

---

29 Seldenus haec ad lustrationem urbis ob Androgei caedem institutam rettulit, qua de re potius ep. 19 agi recte observavit Palmerius. ἐγένετο [διὰ φόν]ου Prideaux et Chandlerus (i. e. urbis lustratio caede piacularium hominum perfecta); ἐγένετο [φόν]ου cum Palmerio Boeckhius, cum de prima homicidae lustratione sermo sit; sed cum majus supersit spatium, equidem [μιαιφόν]ου restitui, quod optime cum lustratione illa quadret. πρώτω[ν] 'Α[θηναίων ex ΠΡΩΤΩΙΑΟΝ ingeniose Boeckhius, cui etiam καθηρ]άντ[ων debetur (ex ΕΑΝΤ) et Ἡρακλέα, de Centaurorum caede hoc loco agi recte perspiciens coll. Diod. IV, 14. Prorsus aliter Muellerus qui de Ixione cogitabat, sic locum sanare tentavit: ἐγένετο [φό]νου, πρώτο[υ] 'Ι[ξ]ίον[ος Λ]εοντ[έως (vel 'Ιξίονος, 'Αντίωνος) ἐμφύλιον ἄνδρα κτανόντος vel ὑπὸ Διὸς ἁγνισθέντος vel tale quid, conferri jubens schol. Apoll. III, 62; Pind. Pyth. II, 39; Diodor. IV, 69; Apollod. I, 8, 2 al.

30 in lapide quamquam nil nisi extrema numeri pars ΔII apparet, tamen X|ΔΙ supplendum esse luce clarius est. Sequentia multas difficultates praebent, cum in fine versus ΑΦΟΥ legatur, nonnullis deinceps litteris obsoletis, et in initio v. 31 ΑΙ. ἀφ' οὗ [ἀνθρωποθυσί]αι [καὶ] etc. Palmerius, sed Boeckhius illud ἀφοῦ esse Κ]ΑΙΘΥΣΙΑ (καὶ θυσία) videns correxit κ]α[ὶ θ]υ[σία βρέφους ἀνθρώπου κ]αὶ coll. Pausan. VIII, 2, 1 Λυκάων- βρέφος ἤνεγκεν ἀνθρώπου καὶ

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
1062	1326/1325	Pandionis II an. 8		
1061 — 1045	1325/1324 — 1309/1308	Pandionis II an. 9—25		
1044 — 1032	1308/1307 — 1296/1295	Aegei an. 1—12		
1031	1295/1294	Aegei an. 13	'Ανδρόγεως ἐδολοφονήθη ἐν 'Αθήναις.	796

ἔθυσε τὸ βρέφος. — Ex eodem Pausaniae loco καὶ Λυκόσ]ου[ραν ᾤκισεν ἐν τῷ Λυκ]αί[ῳ Müller, de Lycaone coll. Apollod. III, 8, 1 seq.

31 καὶ [αἱ ἐ]κκ[ηρύξεις τοῦ] Boeckhius quamvis ἐκκήρυξις nullo alio loco inveniatur. Rectius igitur Mueller ἐκεχειρίαι (lap. ἐκκ.) latere putavit. Sequuntur in lapide ΤΟΙΣΕΛΛ . . ΣΙ . . . . Η . . Ν . . quod recte τοῖς Ἕλλησιν ἔτη legit Palmerius, ἐν ante τοῖς addito, ut numerus exciderit [X][Δ] . . .

32 ἀφ' οὗ κα[θαρσία ἐγένετο 'Αθήν]ησι [κ]αὶ Ἡρακλῆς [ἐμυήθη ἐν Ἄγραις πρ]ῶ[τος καὶ ἕ]δος [ἐποιήθη ἔτη X . . Prideaux, quod paullo brevius expressit Chandlerus, ἀφ' οὗ κα[τερ]γ[ασάμενος τὰ ἐν] Ἤ[λ]ι[δ]ι Ἡρακλῆς [τὸ τέμε]ν[ος καθιέρ]ω[σε τοῦ] Δ[ι]ὸς [ἔ]τ[η] XΔΔΔ Boeckhius Olympiorum institutionem hoc loco relatam esse cum Baumgartenio putans, cum Isthmiorum, Nemeorum, Pythiorum non oblitus esset Parius; ἀφ' οὗ κα[τελί]π[η ἐν Μαγν]ησίᾳ Ἡρακλῆς [ἀπὸ τῶ]ν ['Αργοναυτ]ῶ[ν καὶ 'Ιάσονος] ἔτη etc. Muellerus, quae vix probari possunt. Quamquam vero Boeckhius plura supplevit, quam lacunae spatium admittere videtur, tamen meliora inveniri nequeunt. Dopp l. c. 22 Boeckhii supplementa vel propter spatia lacunarum nimis incerta putans de servitute Herculis apud Omphalen sustenta aliquid dictum fuisse suspicatur.

33—34 σπάνι]ς et [τοῖς] 'Αθην[αίοις 'Από]λλων Palmerius, ἔχρησε dedit Boeckhius, idem ἀξιώσῃ pro ἀξιώσει, quod lapis praebet; ἐν[ῆκεν Palmerius, ἠ]ν[άγκασεν Chandlerus; de re cf. Diodor IV, 61, qui ex eodem quo Parius

34 δίκα]ς ὑποσχε[ῖν] ἅ[ς] ἂμ Μίνως ἀξιώσῃ, ἔτη ΧΔΔΔΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Αἰγ[έως]. **20.** ἀφ' οὗ Θησ[εὺς βασιλεύων]

†35 Ἀθηνῶν τὰς δώδεκα πόλεις εἰς τὸ αὐτὸ συνῴκισεν καὶ πολιτείαν καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀπ[έδ]ω[κε καὶ ἑκὼν ἀπαλλασ-

36 σόμεν]ος Ἀθηνῶν τὸν τῶν Ἰσθμίων ἀγῶνα ἔθηκε Σίνιν ἀποκτείνας, ἔτη |𐅅ΗΗΗΗ|𐅄ΔΔΔ|𐅃. **21.** ἀπὸ τῆς Ἀμ[αζ]όν[ων εἰς] τὴ[ν Ἀττικὴν στρατείας, ἔτη |𐅅Η

37 ΗΗΗ|𐅄]ΔΔΔΔΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως. **22.** ἀφ' οὗ Ἀργεῖοι [μ]ε[τ'] Ἀδράσ[του ἐπὶ Θή]βας [ἐστράτ]ευσαν, καὶ τὸν ἀγῶνα [ἐ]ν [Νεμέ]ᾳ [ἔ]θ[εσ]αν [τῷ

38 Διί] ἔτη |𐅅ΗΗΗΗ|𐅄ΔΔΔ|𐅃ΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Θησέως. **23.** ἀφ' οὗ οἱ [Ἕλλη]νες εἰς Τροίαν ἐ[στ]ράτευσ[αν], ἔτη |𐅅ΗΗΗΗ|𐅄ΙΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθη[νῶν

39 Μεν]εσθέως τρεισκαιδεκάτου ἔτους. **24.** ἀφ' οὗ Τροία ἥλω, ἔτη |𐅅ΗΗΗΗΔΔΔ|𐅃, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Μενεσθέ]ως δευτέρου * [καὶ εἰκοστοῦ] ἔτους μηνὸς Θ[αρ-

---

auctor fonte hausisse videtur; Apollod. III, 15; 8; Plut. Thes. 15; Pausan. I, 1, 1; I, 27, 9; Euseb. Praep. evang. V, 19.

34 ex verbis Diodori IV, 61 facile locum restituas: εἶθ' ὁ μὲν θεὸς ἔχρησεν, ἐὰν τοῦ Ἀνδρόγεω φόνου τῷ Μίνωϊ δίκας δῶσιν, ἃς ἂν ἐκεῖνος δικάσῃ vel Apollod. III, 15, 8 ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖπεν αὐτοῖς Μίνωϊ διδόναι δίκας, ἃς ἂν αὐτὸς αἱρῆται.

35 ex lapidis ΑΠΡΕΩ Prideaux dedit καθέστηκεν, pro quo potius κατέστησεν dicendum erat, Boeckhius ἀπέδω[κε; deinde νομογράφος vel πολέμαρχ]ος Ἀθηνῶν Palmerius, ἑαυτοῦ βασιλεύοντ]ος Ἀθηνῶν Prideaux, δημοκρατίαν [πρῶτος καθεστηκὼ]ς Ἀθηνῶν Chandlerus, ἀπογενόμεν]ος Ἀθηνῶν Boeckhius quamquam major lacuna subest. Quod cum ita sit et de ἀπέδωκε et de sequentibus merito dubitatur, nec recte vertitur et relictis Athenis, quod obscurius dictum est, cum Theseus etiam multo post regnaverit. Fortasse commemoraverat Μετοίκια coll. Plut. Thes. 24, quoniam de Panathenaeis supra jam dictum erat; καὶ ἑκὼν ἀπαλλασσόμεν]ος Ἀθηνῶν Gutschmid.

36 ΑΜΜΟΝ, quod lapidem praebere Seldenus obtinuit, fuisse αμ[αζ]ον certissimis argumentis firmavit Boeckhius, qui ob hanc causam Chandleri

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
995	1259/1258	Thesei an. 2	Θησεὺς Ἀθηναίους κατὰ χώραν διεσπαρμένους εἰς ἓν συναγαγών, ἤτοι εἰς μίαν πόλιν, πρῶτος ἐξωστρακίσθη αὐτὸς πρῶτος θεὶς τὸν νόμον.	800
992	1256/1255	Thesei an. 5	Ἀμαζόνες κατὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσαν.	807
987	1251/1250	Thesei an. 10	οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.	783
954	1218/1217	Menesthei an. 13	ἐπὶ τούτου ὁ Τρωικὸς πόλεμος συνέστη.	826
945	1209/1208	Menesthei an. 22	ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον ἑάλω.	833

---

lectione ἀπὸ τῆς Ἀμμον[ίας] τῆς πρώτης reiecta, correxit ἀπὸ τῆς Ἀμ[αζ]όν[ων εἰς] vel ἐπὶ] τὴν Ἀττικὴν στρατείας coll. loco Thrasylli apud Clem. Alex. Strom. I, 336 et Plat. Menex. 239 B; ἀπὸ τῆς Ἀμμωνίδος καὶ τῆς θεωρίδος πρὸς Δῆλον ἀποπομπῆς πρώτης perperam Baumgarten.

37 Seldenus et Lydiatus de Olympiis, Marshamus de Sicyoniis Pythiis agi suspicabantur; Ἀργεί[ω]ν εὖ Ἄδρασ[τος καὶ Ἀμφιάραος ἐ]βασίλευσεν Palmerius et Prideaux, nisi quod hic pro inepto illo εὖ posuit Ἐτέοκλος; ἀφ' οὗ Ἀργείοι[σιν] Ἄδρασ[τος ἐ]βασίλευσ[ε]ν Chandlerus ΝΕΥ mutato in ΣΙΝ, et in fine ἔ]θ[εσ]αν [οἱ ἑπτά. Seldeni errores, qui ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ legerat, cum litteras ΒΑΣ et ΕΥΣΑΝ agnosceret, sagaciter illustravit Boeckhius, corrigens Ἀργεῖοι [μ]ε[τ]' Ἀδράσ[του ἐπὶ Θή]βας [ἐστράτ]ευσαν. — ἐ]ν [Νεμέ]ᾳ dedit Palmerius, ἔ]θ[εσ]αν Chandlerus, pro qua voce συν]ήθ[λευσ]αν Palmerius; τῷ Διί spatii causa add. Boeckhius, etiam ἐπ' Ἀρχεμόρῳ proponens. De re cf. Pausan. II, 15, 2; Apollod. III, 6, 4.

38 Supplementa omnia Seldeno debentur.

39 καὶ εἰκοστοῦ, quod per incuriam lapicida omisit, post δευτέρου add. Prideaux et Boeckhius, [εἰκοστοῦ καὶ] δευτέρου dedit Chandlerus. Marmor igitur Parium excidium Trojae 432 annos ante Olymp. I posuit, quod

†40 γηλιῶ]νος ἑβδόμῃ φθίνοντος. **25.** ἀφ' οὗ Ὀρέστη[ς πρ]ο-[σ]αιτῶν αὐτὸ[ς ἐδικάσατο Α]ἰγίσθου θυγατρὶ [Ἠριγ]όν[ῃ ὑπὲρ Αἰ]γίσθου καὶ αὐ[τοῖς ἡ δί-

41 κη ἐδικ]ά[σθη] ἐν * Ἀρεί[ῳ] πάγῳ, ἣν Ὀρέστης ἐνίκησεν [ἰσωθεισῶν τ]ῶν [ψήφων], ἔτη [|𐅅]ΗΗΗΗΔΔΔ[ΔΙ]ΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος. **26.** ἀφ' οὗ [Σαλα-

42 μῖνα ἐν] Κύπρῳ Τεῦκρος ᾤκισεν, ἔτη |𐅅ΗΗΗΗΔΔΔ|𐅃ΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Δημοφῶντος. **27.** ἀφ' οὗ Νε[ιλ]εὺς ᾤκισ[ε Μίλητον καὶ τὴν] ἄλ[λ]η[ν] ἅ[πα]σ[αν

43 Ἰωνί]αν, Ἔφεσον, Ἐρυθράς, Κλαζομενάς, [Πρι]ήν[ην, Λέβεδον, Τέω], Κολοφῶνα, [Μ]υοῦντα, [Φώκ]α[ιαν], Σάμον, [Χίον, καὶ] τὰ [Παν]ιώνι[α] ἐγένετο, ἔτ[η

†44 |𐅅ΗΗΗΔ]ΔΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν * Μέ[δοντο]ς [τοῦ Κόδρου] δεκάτου [ἔτ]ους. **28.** ἀφ' οὗ [Ἡσ[ίοδος ὁ ποιητὴς [ἐφάν]η, ἔτη |𐅅Η|𐅄ΔΔ[ΙΙΙ], βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Μεγα-

---

proxime abest a Dicaearchi rationibus 436 annos numerantis; cf. schol. Apoll. Arg. IV, 276. De mense et die excidii Trojani varie veteres scripserunt: cf. Plut. Camill. 19, Callisthenes in schol. Eur. Hec. 895, qui cum marmore fere consentiunt. Thargelionis die duodecimo Trojam captam esse narraverunt Hellanicus et Duris et Dinias Argivus.

40 Ὀρέστη[ς ἐν Σκυθ]ίᾳ τῶν αὐτο[ῦ μανιῶν ἰάθη καὶ Α]ἰγίσθου θυγατρὶ [Ἠριγ]όν[ῃ τῇ Αἰ]γίσθου καὶ αὐ[τῷ δίκη ἐγένετ]ο et in fine [ἴσων ψήφ]ων [οὐσῶν] Palmerius; meliora dedit Boeckhius, cujus δίκην ὑπέσχεν ex vers. 34 petitum propter angustias lacunae mutavi in ἐδικάσατο. Etiam προσαιτῶν αὐτός = ipse supplicans incertum. De re cf. Etym. M. 38, 4 v. Αἰώρα.

41 ΑΡΕΙΟΥ incuria Marmoris auctor; [τὴν Σαλαμῖνα Seldenus, articulum merito abjecerunt Prideaux et Boeckhius; de re cf. Strabo XIV, 682. |𐅅|ΗΗΗΗΔΔΔ[|𐅃ΙΙ]ΙΙ vulgo supplent; [|𐅅]]ΗΗΗΠΔΔΔ[ΔΙ]ΙΙ i. e. 943 corr. Gutschmid epocharum haud paucas primo cuique vel alteri regum anno assignari observans.

42—43 Νηλεύς male priores editores, Νε[ιλ]εύς recte Wesseling. ad Herod. IX, 97. Sequentia ita descripsit Palmerius: ᾤκι[σε Μίλητον ἐ]γ[Καρί]ᾳ λ[αὸν] ἀ[γείρα]ς [Ἰώνων, οἳ ἔκτισ]αν Ἔφεσον, Ἐρυθράς, Κλαζομενάς, Τ[έων] κα[ὶ Λέβεδ]ον ὑπὸ Κολοφῶνα, [Κολοφῶνα, Μ]υοῦντα, [Φώκαι]α[ν, Πριήνην], Σάμον, Χίον in reliquis adstipulante Boeckhio praeter anni numerum. Cum Palmerio

Annus Marmoris.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Eusebius.	Ann. Abr.
94[3]	1207 / 1206	Demophontis an. 1		
938	1202 / 1201	Demophontis an. 6		
823	1087	*Medontis* an. 10	ἐπὶ Ἀκάστου Ἰώνων ἀποικία.	980
67[3]	937	*Megaclis* archontis an. 16	ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας ποιητὴς Ὅμηρος παρ' Ἕλλησι καὶ Ἡσίοδος.	1001

---

fecerunt Prideaux et Chandlerus, nisi quod ille scripsit καὶ Λέβεδον καὶ Κολοφῶνα, Μυοῦντα etc., hic vero ᾤκισ[εν ἐγ Καρίᾳ Μίλητον ἀγείρας Ἴωνας, οἳ ᾤκισ]αν Ἔφεσον et post Κλαζομενάς dedit addens [Πριήνην καὶ Λέβεδον, Τέω], Κολοφῶνα, [Μ]υοῦντα, [Φώκαιαν], Σάμον etc. Ab his longe recedit Boeckhius, cujus una lectio a litterarum apicibus longius recedit, cum ΑΠΡΟΝΟΝΥΠΟ legere nos jubet ΛΕΒΕΔΟΝΤΕΩ. Ceterum eodem fonte quo noster usus est Aelian. Var. hist. VIII, 5, qui eundem quoque nominum ordinem servavit, fortasse etiam Vellejus I, 4. Cf. etiam Rohde, Mus. Rhen. XXXVI, 407.

44 ΗΙΙΙ invito lapide Lydiatus (a. 803), quod corr. Boeckhius. Verba Μενεσθῶς (hoc enim lapis praebet) τρεισκαιδεκάτου ἔτους ex vers. 39 male repetita esse vidit Palmerius, qui etiam Medontis nomen desideravit; μὲν Νηλέως maluit Lydiatus. De Medontis anno tertio decimo, qui fuit 132 ann. post Trojam captam cf. Rohde, Mus. Rhen. XXXVI, 426 not. |𐅅|ΗΗΗΔ]ΔΙΙΙ βασ. Ἀθ. Μέ[δοντος τοῦ Κόδρου δεκάτου ἔτους Gutschmid, cum omnia, quae syllabam Με- sequuntur ex vers. 39 perperam repetita fide careant, medium Medontis tempus (initium enim rationes chronologicae cxcludunt) epochae unice aptum esse ratus. Medon primus erat archon perpetuus, quos noster et ipse rectius dixit reges, quamvis jam ὑπεύθυνοι facti sint. ἐφάν]η Seldenus; fortasse erat ἐγνωρίσθ]η coll. Eusebii permultis locis, quamquam quattuor

45 κλέους]. **29.** ἀφ' οὗ Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἐφάνη, ἔτη |ΗΗΔΔΔΔΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶ[ν Δ]ιογνήτου. **30.** ἀφ' οὗ Φ[εί]δων ὁ Ἀργεῖος ἐδήμευσ[ε τὰ μ]έ[τρα

46 καὶ ἀ]νεσκεύασε, καὶ νόμισμα ἀργυροῦν ἐν Αἰγίνῃ ἐποίησεν, ἑνδέκατος ὢν ἀφ' Ἡρακλέους, ἔτη |ΗΗΔΔΔΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν [Φε-

47 ρεκλέ]ους. **31.** ἀφ' οὗ Ἀρχίας Εὐαγήτου, δέκατος ὢν ἀπὸ Τημένου ἐκ Κορίνθου ἤγαγε τὴν ἀποικίαν [εἰς τὰς] Συρακού[σας, ἔτη ΗΗΗΗ|ΔΔΔΔΔ|Π,

†48 βασιλεύον]τος Ἀθηνῶν Αἰσχύλου ἔτους εἰκοστοῦ καὶ ἑνός. **32.** ἀφ' οὗ κατ' ἐνιαυτὸν ἦρ[χ]εν ὁ ἄρ[χ[ων, ἔτ[η] ΗΗΗΗΔΔ. **33.** ἀφ' οὗ [Ἀρχίλοχ]ο[ς ἐκ Πάρο]υ [εἰς Θάσον τὴν ἀποικ-

49 ίαν ἤγαγεν,] ἔτη ΗΗΗΗΔ|ΠΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι [Τλη]σία. **34.** ἀφ' οὗ Τέρπανδρος ὁ Δερδένεος ὁ Λέσβιος τοὺς νόμους τοὺ[ς κιθ]α[ρῳδ]ῶν [ἐδί]δ[αξεν], οὓς [κ]αὶ αὐλητ[ὴς συν-

---

tantum litterarum spatium est. — Numero [Δ] add. Seldenus, [II] Lydiatus, [III] Boeckhius, ut Hesiodus ab Ionica colonia distaret ann. 140, ab Homero ann. 30; Μεγακλέους Prideaux. Ceterum de iis, qui Hesiodum Homero majorem fuisse volebant, nunc cf. Rohde, l. c. 416 seq., inprimis 418 not.

45 Φ[εί]δων dedit Seldenus; ἐδήμευσ[ε καὶ μέτρα] ἐσκεύασε Palmerius, ἐδημ[οσί]ευ[σεν ἐν Ἄργει καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ] ἐσκεύασε Prideaux, ἐδημεύ[θη καὶ μέτρα καὶ σταθμὰ] ἐσκ. Chandlerus. Pro ΝΕΥ, quod Seldenus legit, ΜΕΤ reposuit Boeckhius, coll. vers. 37, primum pro ἀνεσκεύασε coniciens μετεσκεύασε. De re cf. Strabo VIII, 549 et 577; Pollux IX, 6; Pausan. VI, 22, 2 al.

46 Φερεκλέ]ους Palmerius (hic archon etiam Φέρεκλος vocatur), Διογνή]του Prideaux. Auctorem nostrum, cum Phidonem Argivum undecimum ab Hercule sive septimum a Temeno faceret, a veritate aberrasse constat, quamquam Caranus, Phidonis frater, etiam Eusebio undecimus ab Hercule est. Ephoro autem Phido est decimus a Temeno i. e. quartus decimus ab Hercule. Errasse chronographum in adnotando tempore et scribendum esse |ΗΔΔΔΙ vidit Gutschmid, Symbol. Bonn. 134 not.; cf. etiam Dopp l. c. 25, qui lapicidae potius erratum esse suspicatur.

47 [εἰς τὰς] add. Boeckhius, spatii causa articulum assumens, sed cum

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
643	**907** **906**	Diogneti arch. an. 24	-		
631	**895**	*Phereclis* arch. an. 2		Φείδων Ἄργους κρατῶν ἀδελφὸς Κρανάου τοῦ α' βασιλέως Μακεδόνων μέτρα καὶ σταθμία πρῶτος ἐφεῦρεν, ὥς τινες.	1220
495	**759**	Aeschyli archontis an. 21	ol. 5,2	Syracusae et Catane in Sicilia conditae sunt.	1282= ol. 11,2
420	**684** **683**	*Creonte archonte*	ol. 24,2	μετὰ τούτους ἄρχοντες ἐνιαυσιαῖοι ᾑρέθησαν ἐξ εὐπατριδῶν.	1325= ol. 22,2
418	**682** **681**	Tlesias	ol. 24,4	Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης κατ' Ἀριστόξενον τὸν μουσικὸν ἐγνωρίζοντο.	1351= ol. 28,4
381	**645**	Dropi*des*	ol. 33,4	Τέρπανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο.	1382= ol. 36,3

---

octo litterarum spatium reliquum sit, melius εἰς πόλιν Συρακουσίων legitur Ol. V, 4 ponunt Seldenus et Boeckhius, Ol. V, 3 Prideaux, Ol. II, 5 Goeller. — ΗΗΗΗ|ΗΔΔΔΔ|Π corr. Gutschmid; ΗΗΗΗΔΔΔΔΙΙΙ Boeckhius.

48 ᾑρέθη ὁ ἄρχων Seldenus, ἦρξεν Κρέων Palmerius, ἦρξεν ὁ Κρέων Prideaux, ἦρξεν ὁ ἄρχων Wagner, verum vidit Boeckhius. — In sequentibus cum nil nisi ἀφ' οὗ et litterae ο et υ supersint, de restitutione desperandum videtur esse. Nihilominus postquam Prideaux tentavit ἀφ' οὗ Λακεδαιμονίοις Τύρταιος συνεμάχησεν, cui obsecuti sunt Corsinius et Chandlerus; rectius Baumgarten Archilochi mentionem injectam fuisse judicavit, qua re Wagner sic locum restituit: ἀφ' οὗ [Ἀρχίλοχ]ο[ς ὁ Τελεσικλέο]υς ὁ ποιητὴς ἐφάνη vel ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχος τοὺς ἰάμβους ἐδίδαξε. Equidem sic locum sanavi: ἀφ' οὗ Ἀρχίλοχ]ο[ς ἐκ Πάρο]υ[ἐς Θάσον τὴν ἀποικίαν ἤγαγε]. — Archontis nomen Λυσία legit Seldenus, rectius ex Pausan. IV, 15 Τλησία elicuit Palmerius consentiente Boeckhio, qui Pausaniam errantem Ol. 23, 4 pro 24, 4 nominasse demonstravit.

49 τοὺς νόμους τοὺς λύρας καὶ αὐλῶν ἐδίδαξεν et infra οὓς [κ]αὶ αὐλητ[αῖς συνηύ]λησε Palmerius; τοὺς νόμους τῶν παλαιῶν καινοῦσθαι αὐλητὰς ἐθέλησε Chandlerus; locum ingeniose sanavit Boeckhius coll. Poll. X, 81 et 83; ἤλλαξεν vel μετήλλαξεν pro ἐδίδαξε et infra τοὺς νόμους τοὺς Λακεδαιμονίων διορθοῦσθαι αὐλητὰς ἤσκησε vir doctus in Misc. Obs. II, 341 seq.

50 ηύ]λησε, καὶ τὴν ἔμπροσθε μουσικὴν μετέστησεν, ἔτ[η] ΗΗΗ𐅄ΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Δρωπί[δ]ου. **35.** ἀφ' οὗ Ἀ[λυάττη]ς Λυδ[ῶν ἐβα]σίλευσ[εν, ἔτη

†51 ΗΗΗΔ]ΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκλέους. **36.** ἀφ' οὗ Σαπφὼ ἐγ Μιτυλήνης εἰς Σικελίαν ἔπλευσε φυγοῦσα [σὺν ἄλλοις] ὀλ[ιγαρχικ]ο[ῖς, ἔτη ΗΗΗΔΔΙ

52 ἄρχον]τος Ἀθήνησιν μὲν Κριτίου τοῦ προτέρου, ἐν Συρακούσαις δὲ τῶν [γεω]μόρων κατεχόντων τὴν ἀρχήν. **37.** [ἀφ' οὗ Ἀμφικτύ]ο[νες ἐνίκη-

53 σαν ἑλ]όντες Κύρραν, καὶ ὁ ἀγὼν ὁ γυμνικὸς ἐτέθη χρηματίτης ἀπὸ τῶν λαφύρων, ἔτη ΗΗ[Η]ΔΔ𐅃ΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Σίμω[ν]ος. **38.** ἀφ' οὗ [ἐν Δελ-

54 φοῖς στεφ]ανίτης ἀγὼν πάλιν ἐτέθη, ἔτη ΗΗΗΔ𐅃ΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Δαμασίου τοῦ δευτέρου. **39.** ἀφ' οὗ ἐν Ἀθ[ήν]αις κωμῳ[δῶν χο]ρ[ὸς ηὑρ]έθη, [στη]σάν[των αὐ-

55 τὸν] τῶν Ἰκαριέων, εὑρόντος Σουσαρίωνος, καὶ ἆθλον ἐτέθη πρῶτον ἰσχάδω[ν] ἄρσιχο[ς] καὶ οἴνου [ἀμφορ]ε[ύς, ἔτη ΗΗ . . . ἄρχοντ]ος [Ἀθήνησι] . .

---

50 ΔΡΩΠΙΑΟΥ, quod in lapide legitur, Δρωπίλου esse priores editores judicabant, rectius Δρωπίδου ex Codridarum gente revocavit Boeckhius, quod etiam Lydiatus tacite fecerat. — Reliqua supplevit Seldenus. — Λυδο[ῖς] maluit Palmerius.

51 Cum in v. 56 Croesi regnum a. 292 afferatur, nostrum Alyatti regi 49 annos dedisse patet, quemadmodum Eusebius et Latinobarbarus, non vero 57, quot sunt apud Herodot. I, 25. — De Alyattis temporibus cf. Flach, griech. Lyr. I, 172. — Quid de Sapphone in fine versus dictum fuerit, difficile judicatu, nam Phaoni, cujus mentionem hic factam esse putabat Boeckhius, nullum apud antiquiores locum fuisse constat. De Alcaei Stasioticis cogitavit Schoene, Symb. Bonn. II, 759, coniciens [καὶ Ἀλκαῖος] ὁ Λ[έσβιος ἐξέ]θ[ηκε τὰ στασιωτικὰ ἔτη ΗΗΗΔΔ𐅃ΙΙΙ; φυγοῦσα [π]όλ[εμον Ἀ]θ[ηναίων vel tale quid hariolatus est Baumgarten; causam fuisse additam, cur in Siciliam fugisset, suspicatur Dopp l. c. 28. Cum autem prioris lacunae ante ΟΛ novem litterae sint, [σὺν ἄλλοις] ὀλ[ιγαρχικ]ο[ῖς proponam, ut Θ ex Ο corruptum sit. — Anni numerum suppleo ΗΗΗΔΔΔΙ, quo anno Alcaeum, Sapphonem ceterosque nobiles,

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
[34]1	**605**	Aristocles	ol. 43,4	η' Ἀλυάττης ἔτη μθ'.	1408= ol. 43,1
33[1]	**595**	Critias I	ol. 46,2	Sappho et Alcaeus cognoscebantur.	1421= ol. 46,2
327	**590**	Simon	ol. 47,3		
318	**582**	Damasias II	ol. 49,3	Ἴσθμια καὶ Πύθια πρώτως ἤχθη μετὰ Μελικέρτην.	1436= ol. 50,1
317—298	**581—562**	— —	ol. 49,4—54,3	τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἕλλησι τράγος ἐδίδοτο, ἀφ' οὗ καὶ τραγικοὶ ἐκλήθησαν.	1428= ol. 48,1

---

a Pittaco in exilium missos esse constat. Vulgo 340—332 vel 328 hic supplent; Ol. 44 vel 45 maluit Müllerus.

52 γεωμόρων supplerunt Palmerius et Marshamus, de quibus cf. Herod. VII, 155; Dion. Hal. X, 38; Hesych. s. v. — Sequentia dedit Palmerius. De re cf. Strabo IX, 418 seq.; Pausan. X, 37, 4; Plut. Solon 2 al.

53 certamen pecuniarium Pausanius X, 7, 3 ponit Ol. 48, 3 cum nostro de coronario consentiens.

54 στεφ]ανίτης supplevit Seldenus, spatii causa ἐν Δελφοῖς apposuit Boeckhius. — Anni numerum ΗΗΗΔ[Δ]ΙΙ invito lapide scripsit Chandlerus (= 322 = Ol. 48, 3), qui numerus rectius convenire videtur quam alter, praeterquam quod hoc modo Pythia 189 annos (3 × 63) post Olympia instituta esse monuit Müllerus, ΗΗΗΔ[ΔΙ]ΙΙ correxit Dopp l. c. 59. — ἐν Ἀθ[ήν]αις scripsit Palmerius; κωμῳ[δία π]ρ[ῶτον ἐτ]έθη [ἐπὶ] σαν[ίσι Palmerius, idem expressit Prideaux mutato ἐπὶ in ἐν, ἐν ἀ[πήν]αις κωμῳ[δίαι ἐφορ]έθησαν [ὑπὸ] τῶν Ἰκαριέων Bentley „barbarismo admisso“, meliora dedit Boeckhius, solo ultimo Ι in Τ mutato.

55 Sequentia usque ad ἀμφορεύς supplevit Bentley. Cum de anni numero nil certi statui possit, ΗΗ𐅄 scripsit Prideaux in textu, ΗΗΗΗ idem in notis, ΗΗΗ . . Chandlerus et Boeckhius.

†56 . . **40.** ἀφ' οὗ Πεισίστρατος Ἀθηνῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗ𐅄ΔΔΔ𐅃ΙΙ, ἄρχοντος [Ἀθήνησ]ι Κ[ωμί]ου. **41.** ἀφ' οὗ Κροῖσος [ἐξ] Ἀσίας [εἰς] Δελφο[ὺ]ς ἀ[πέστειλεν θεωρούς,

†57 ἔτη ΗΗ[𐅄]ΔΔΔΔΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι[ν Εὐ]θυδήμου. **42.** ἀφ' οὗ Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σάρδεις ἔλαβε καὶ Κροῖσον ὑπὸ [Πυθία]ς σφαλ[έντα ἐζώγρησεν, ἔτη ΗΗ𐅄ΔΔ𐅃ΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι . . . ἦν

†58 δὲ] καὶ Ἱππῶναξ κατὰ τοῦτον ὁ ἰαμβοποιός. **43.** ἀφ' οὗ Θέσπις ὁ ποιητὴς [ἐφάνη], πρῶτος ὃς ἐδίδαξε [δρ]ᾶ[μα ἐν ἄ]στ[ει καὶ ἐ]τέθη ὁ [τ]ράγος [ἆθλον], ἔτη ΗΗ𐅄[ΔΔ] . . ἄρχοντος Ἀθ[ήνησι]

†59 . . . . ναίου τοῦ προτέρου. **44.** ἀφ' οὗ Δαρεῖος Περσῶν ἐβασίλευε Μάγου τελευτήσαντος, ἔτη [ΗΗ]𐅄[𐅃Ι]Ι ἄρχοντος Ἀθή[νησι] . . . . . . **45.** ἀφ' οὗ Ἁρμόδιος καὶ [Ἀριστογε]ίτων ἀπέκτε[ιναν Ἵπ-

60 πα]ρχον Πεισιστράτου Ἀ[θηνῶν τύρανν]ον, καὶ Ἀθηναῖοι [ἐξανέστησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκ [τοῦ Πε]λασ[γικ]οῦ τείχους, ἔτη ΗΗΔΔΔ𐅃ΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι . .

56 Archontis nomen dedit Plut. Sol. 32. Lacunas suppleverunt Palmerius et Lydiatus; quibus supplementis cum versus ceteris minor fiat, Prideaux sic legit [τῆς] Ἀσίας [ἐβασίλευε καὶ εἰς] Δελφο[ὺ]ς ἀπέστειλεν, quod a numero litterarum prorsus recedit; ἀπέπεμψεν pro ἀπέστειλεν Chandlerus; melius igitur in fin. vers. Αἴσωπον μαντευσόμενον refingere voluit Boeckhius, quamquam ne Aesopi quidem mentionem hoc loco injectam esse veri simile est. Tentaveris δῶρα φέροντας vel θεωρούς vel tale quid.

57 Archontis nomen ex Diog. Laert. I, 68 supplevit Palmerius. ὑπὸ [Πυθί]ης σφαλ[λόμενον ἐζώγρησεν Palmerius, melius [Πυθία]ς σφαλ[έντα Boeckhius, sed quoniam ante lacuna sex litterarum appareat, ὑπὸ [τῆς Πυθί]ας scribere malim. Ceterum ΗΗ𐅄ΔΔ𐅃ΙΙΙ editores, ΗΗ𐅄ΔΔ𐅃ΙΙΙΙ Dopp. cf. Herod. I, 85, qui dedit ἐζώγρησεν.

58 Vulgo Hipponactem eo tempore vixisse tradunt, quo Harpagus Ioniae urbes cepit (Ol. 60): cf. Plin. Hist. nat. 36, 5. Mirum, quod Hieronymus eum Ol. 23 floruisse narrat. — In sequentibus Seldenus restituit ἐδίδαξεν Ἄλ[κη]στιν, quod merito refutavit Boeckhius, Prideaux ὁ ποιητὴς [ἐξ ἁμάξης] πρῶτος ἐδίδαξεν [Ἄλκηστιν καὶ ἐ]τέθη ὁ [τ]ράγος [ἆθλον νενικηκότι], ἔτη etc., Chandlerus ὁ ποιητὴς [ἐφάνη], πρῶτος ὃς [καὶ] ἐδίδαξε [τραγῳδίαν, ἧς ἆθλον

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
297	561	*Comias*	ol. 54,4	Πεισίστρατος Ἀθηναίων ἐτυράννησε καὶ εἰς Ἰταλίαν παρῆλθεν.	1455= ol. 54,3
[29]2	556	*Euthydemus*	ol. 56,1	Αἴσωπος μυθοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς ὑπὸ Δελφῶν ἀπώλετο. θ' Κροῖσος ἔτη ιε'.	1454= ol. 54,2
[279]	543 / 542	— —	ol. 59,3	Coisi res et judicium oraculi.	1466= ol. 57,3
				Κροῖσος ἐπὶ Κῦρον ἐστράτευσεν.	1467= ol. 57,4
27[2] — 27[0]	536 — 534	-naeus I	ol. 61,1 — 3	Κῦρος Σάρδεις εἷλεν, Κροῖσος κατὰ Κύρου στρατεύσας ἥλω σὺν τῇ Λυδῶν βασιλείᾳ.	1469= ol. 58,2
				Hipponax notissimus redditur cf. ad 1428.	1329= ol. 23,1
25[7]	521 / 520	— —	ol. 65,1	Περσῶν δ' ἐβασίλευσε Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λϛ'.	1493= ol. 64,1
248	512 / 511	— —	ol. 67,2	Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνεῖλον Ἵππαρχον τύραννον.	1498= ol. 65,3

ἐ]τέθη [τ]ράγος, ἔτη etc., (καὶ Bentley per errorem immiscuit); sagacius locum sanavit Boeckhius, qui N in ΔP distraxit, ex ΑΛ fecit AM et ΣTIN mutavit in ΣΤΕΙ. — Cum Suidas Thespidem ol. 61 vixisse tradat, sed Eusebius, ut diximus, tragi institutionem ol. 48, 1, melius erit Suidae rationes supponere et Ol. 61, 1 vel 2 vel 3 revocare i. e. 272, 271, 270, praesertim cum Ol. 61, 4 Heraclides archon fuerit, itaque ΗΗΗ𐅄[ΔΔΙΙ].

59 Archontis nomen vulgo Ἀθη]ναίου vel Ἀλκ]αίου restituunt; sed utrumque incertum. — Ex numero cum servatum sit 𐅄ΙΙΙ, Prideaux 𐅄[𐅃]Ι fuisse scite conjecit, quem omnes fere secuti sunt; itaque ab Eusebio, qui Ol. 64, 4 Darium regnasse tradit, uno anno marmor differt; 𐅄[𐅃Ι]Ι corr. Dopp. Reliqua dedit Seldenus.

60 Πεισιστράτου ἀ[πόγον]ον vel ἀμφίγονον vel Ἀθηναῖον Palmerius, Ἀθηνῶν τύρανν]ον dedit Prideaux; σ[υμπα]ρ[έστ]ησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκ[χωρεῖν τοῦ Πε]λασ[γικ]οῦ τείχους Palmerius coll. Herod. V, 64, σ[υνανέστ]ησαν τοὺς Πεισιστρατίδας ἐκβάλλειν τοῦ π. τ. Chandlerus; nos Boeckhium secuti sumus, qui Σ et E, P et N mutavit, scribens ἐξανέστησαν. — Numerum ad ejectos Pisistratidas referri viderunt critici, cum Hipparchus plus quam tribus annis ante ejectos Pisistratidas interemtus fuerit.

†61 . . . . . **46.** ἀφ' οὗ χοροὶ πρῶτον ἠγωνίσαντο ἀνδρῶν, ὃν διδάξας Ὑπό[δι]κος ὁ Χαλκιδε[ὺς] ἐνίκ[ησεν], ἔτη ΗΗΔΔΔ[ΠΙ] ἄρχοντος Ἀθήνησιν [Ἰ]σαγόρου. **47.** ἀφ' οὗ Νε . . .

62 ἐν] Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΗΔΔΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοκρίτου. **48.** ἀφ' οὗ ἡ ἐμ Μαραθῶνι μάχη ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς τοὺς Πέρσας [καὶ] Ἀρ[ταφέρνεα τὸ]ν Δαρείου ἀδελ-

63 [φιδοῦ]ν τὸν στρατηγόν, ἣν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, ἔτη ΗΗΔΠΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήν[ησι τοῦ] δευτέρου Φ[αι]ν[ίππου, ᾗ] ἐν μάχῃ συνηγωνίσατο Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς

64 [ἐτ]ῶ[ν] ὢν ΔΔΔΠ. **49.** ἀφ' οὗ Σιμωνίδης ὁ Σιμωνίδου πάππος τοῦ ποιητοῦ ποιητὴς ὢν καὶ [αὐτός, νικᾷ Ἀθή]νησι, καὶ Δαρεῖος τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ ὁ υἱὸς βασιλεύει [Περσῶν, ἔτη

65 ΗΗΔ]ΔΠ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστείδου. **50.** ἀφ' οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησε καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐγένετο, καὶ Στησίχορος ποιητὴς εἷ[ς]

---

61 Locum supplevit Seldenus. Male Boeckhius attulit Eusebiana ad Ol. 60 Hippicus carminum scriptor agnoscitur, quem aut nostrum Hippodicum aut Hipponactem voluit esse, cum certe fuerit Ibycus. ΗΗΔΔΔΔ[ΙΙΙΙ] editores, ΗΗΔΔΔΔ[ΙΠ] corr. Dopp. — Sequentia sic legit Semlerus νε[ωτεροποιεῖν] Ἱππία [ς ἐπείρασεν τὴν τυραννίδα] ἐν etc., Chandlerus νεὼς Ἀθηνᾶς τῆς] Ἱππία[ς ἱδρύθη] Ἀθήνησιν. Boeckhius de Nestore vel Neileo, uno ex Hippiae filiis, cogitans (cf. Thuc. VI, 55), quem Athenienses ceperint supplicioque affecerint, Νέ[στορα vel Νε[ιλέα legendum et Ἱππία pro genetivo sumendum et ἐτελεύτησ]εν supplendum esse judicavit. Quae nec magis veri similia sunt, cum nusquam talia memoriae prodita sint; vanumque, quod ex Phaniae de tyrannorum interitu libro sumpta fuisse suspicatus est Boeckhius. Quare potius de Hippia vel belli suasore sermonem fuisse puto, et sic fortasse locus restituendus: ἀφ' οὗ νέ[ον πόλεμον] Ἱππία[ς αἵρεσθαι Πέρσας ἔπεισ]εν Ἀθηναίοις (i. e. πρὸς Ἀθηναίους) coll. Aesch. Suppl. 328 et 917 πόλεμον αἵρεσθαι νέον, ut Ἀθήνησιν ex insequente Ἀθήνησι pro Ἀθηναίοις lapicida deformaverit, νέους πόνους παρέσχεν Ἀθηναίοις, vel νεωτερίζων Ἱππίας πολεμεῖν ἔπεισεν Ἀθηναίοις vel tale quid.

62 Πέρσας [καὶ] Ἀριέντεα σ[ατράπην τ]ῶν Δαρείου ἀδελφ[ιδῶ]ν τὸν στρατηγὸν vel σ[ατράπη]ν Δαρείου ἀδελφιδέον Palmerius; Ἀρταφέρνεα merito revocavit Prideaux (coll. Herod. VI, 94; Pausan. I, 32, 6; Nep. Miltiad. 4); τὸν pro σατράπην melius Chandlerus; ἀδελφιδοῦν pro ἀδελφιδέον restituit Boeckhius.

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
24[5]	**508**	Isagoras	ol. 68,1		
231	**495** **494**	Pythocritus	ol. 71,3		
227	**491** **490**	*Phaenippus* II	ol. 72,3	τότε δὴ κακῶς πράττουσιν ἐν Μαραθῶνι Πέρσαι.	1527= ol. 72,4
225	**489**	Aristides	ol. 72,4	Περσῶν ε' ἐβασίλευσεν Ξέρξης υἱὸς Δαρείου ἔτη κ'.	1534= ol. 74,3
222	**486** **485**	Philocrates	ol. 73,4		

---

63 ἦν a prioribus omissum inseruit Boeckhius; Ἀθήν[ησι τοῦ] δευτέρου Φ[αι]ν[ίππου Palmerius, post quae etiam ᾗ inseruit Boeckhius.

64 ἐτ[ῶ]ν praebuit Seldenus. Aeschylus cum a. 490 annos 35 natus sit, natalem ejus diem fuisse a. 525 (Ol. 63, 4) patet, quocum conspirans Suidas (Hesychius) eum ol. 70, 1 (500 a. Chr.) annos 25 natum eum fuisse docuit. In sequentibus insignem errorem subesse patet, cum nec ipsius Simonidis Cei victoriam hoc loco esse traditam verisimile sit, qui tum fere septuagenarius erat, nec avi ejus, quem plus centum annos fuisse facile concludas. Itaque de genealogo, Simonidis Cei nepote, hic agi suspicetur aliquis, ut πάππος pro ἔγγονος vel ἀπόγονος auctor marmoris scripserit. Fortasse autem eam memoravit victoriam, qua Simonides de Aeschylo reportavit elegia in pugnam Marathoniam composita, quod ita se habere etiam Müller quamvis nimis confidenter opinatus est. Talia igitur olim extitisse conicias: Σιμ. ἀπόγονος Σιμωνίδου ποιητοῦ ὄντος καὶ αὐτοῦ. Erroris causam enucleavit etiam Dopp. l. c. 31. — Ceterum καὶ [αὐτὸς ἐφάνη Ἀθήν]ησι Palmerius, καὶ [αὐτὸς τελευτᾷ Ἀθήν]ησι Bentley; nos Boeckhium secuti sumus. — Marmor Dario regi 31 tantum annos dedisse videtur Ctesiae exemplo, Herodotus VII, 4 36 annos, ut Xerxis primus sit annus ol. 73, 4.

65 Cum Euripides ep. 60 (ol. 84, 3) 43 annos natus sit, computum B hoc loco praetulit Boeckhius. Itaque a. 485 Euripides natus erat, de cujus

66 τὴν Ἑλλάδα ἀ[φίκετ]ο, ἔτη ΗΗΔΔΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν
Φιλοκράτους. **51.** ἀφ' οὗ Ξέρξης τὴν σχεδίαν ἔζευξεν ἐν
Ἑλλησπόντῳ καὶ τὸν Ἄθω διώρυξε, καὶ ἡ ἐν Θερμο-
67 [πύ]λαις μάχη ἐγένετο, καὶ ναυμαχία τοῖς Ἕλλησι περὶ
Σαλαμῖνα πρὸς τοὺς Πέρσας, ἣν ἐνίκων οἱ Ἕλληνες, ἔτη
ΗΗΔ𐅃ΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιάδου. **52.** ἀφ' οὗ ἡ ἐν
68 Πλαταιαῖς μάχη ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς Μαρδόνιον τὸν
Ξέρξου στρατηγόν, ἣν ἐνίκων Ἀθηναῖοι, καὶ Μαρδόνιος ἐτε-
λεύτησεν ἐν τῇ μάχῃ, καὶ τὸ πῦρ ἐρρύη κ[ᾶον
†69 ἐν Σικ]ελίᾳ περὶ τὴν * Αἰτν[α]ίαν, ἔτη ΗΗΔ𐅃Ι, ἄρχοντος
Ἀθήνησι Ξαντίππου. **53.** ἀφ' οὗ [Γέ]λων ὁ Δεινομένους
[Συρακουσῶν] ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΗΔ𐅃, ἄρχοντος Ἀθήνησι
Τιμοσθέν[ο
†70 υς. **54.** ἀ]φ' οὗ Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπους ὁ Κεῖος, ὁ τὸ
μνημονικὸν εὑρών, ἐνίκησεν Ἀθήνησιν διδάσκων, καὶ αἱ
εἰκόνες ἐστάθησαν Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος, ἔτη
ΗΗΔΙΙ[ΙΙ]

---

morte cf. vers. 75. Ut de Simonide, ita de Stesichoro magnum subest mendum, cum etiam alterius Stesichori victoriam infra ep. 73 (ol. 102) mire errans adnotaverit. Cf. Flach, griech. Lyrik I, 316 f. Hic autem de causa erroris inveniunda desperandum est, — nam Welckerum, Kl. Schr. I, 149 magnopere errasse patet — nisi omnino Stesichori nomen ex alio cujuslibet poetae nomine perperam deformatum esse autumas, praesertim cum Stesichorum nunquam in Graeciam venisse veri simile sit. Neque illud nobis satisfecit, quod de Stesichori quaestione exposuit Dopp l. c. 47 seq., nec error errore defenditur Cononis (Phot. cod. 186, 42), qui et ipse Stesichorum Gelonis aequalem (ol. 75) agnoscit.

66 ἀ[φίκετ]ο Palmerio debetur. — τὸν Ἄθω διώρυξε ex lapide dedit Chandlerus. Quae proxime sequuntur, ad ol. 74, 4 pertinent. —

67 De pugna ad Thermopylas cf. Herod. VIII, 72; VII, 206; VIII, 26; Plut. Cam. 19; Polyaen. III, 11.

68 ἐρρύηκ[εν ἐν Σικ]ελίᾳ Palmerius, ἔρρευκεν vel ἠρύχθη Prideaux; ἐρύησ[ε Chandlerus, ἐρρύη κ[ᾶον vel κ[αῖον Boeckhius coll. Thuc. III, 116, Αἰτνίαν mutans in Αἴτνην et τὰ ante ἐν Σικελίᾳ flagitans; melius autem correxeris Αἰτν[α]ίαν, quod Boeckhius neglexerat.

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
217	**481** **480**	Calliades	ol. 75,1	Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν ἐνέπρησεν αὐτὰς ἐπὶ Καλλιάδου Ἀθηναίων ἄρχοντος. ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία.	1537= ol. 75,2
216	**480** **479**	Xanthippus	ol. 75,2	Pugna ad Plataeas quaeque ad Mycalem. πῦρ ἐκ τῆς Αἴτνης ἐν τοῖς κατὰ Σικελίαν τόποις ἐρρύη.	1538= ol. 75,3 1592= ol. 89,1
215	**479** **478**	Timosthenes	ol. 75,3	Γέλων Συρακούσιος ἐκράτησεν ἔτη ιζ'.	1533= ol. 74,2
21[4]	**478** **477**	*A*dimantus	ol. 75,4		

---

69 Numerum Boeckhius addidit ex collatione Forsteriana, cum Seldenus ΗΗ . . . 𐅃Ι, Chandlerus ΗΗ . . . Δ𐅃Ι dederint. — Συρακουσῶν supplevit Lydiatus, ἐν Γέλᾳ commendavit Palmerius, quamquam utrumque a vulgata temporum ratione discrepat, qua septem annis ante Gelonem Syracusis potitus esse traditur, a. 485 a. Chr. n. cf. ad v. 71. Hic quoque causa erroris latet. Nam quod Dopp l. c. 49 exposuit, totam tyrannorum Siciliae chronologiam apud nostrum ex Stesichori in Graeciam adventu pendere (a. 485), vix veri simile est.

70 Narratiunculam de arte memoriae inventa effictam esse patet; de ea cf. Cic. de or. II, 94; Quintil. Instit. XI, 2; Plin. hist. nat. VII, 24; Suidas (Hesychius) v. Σιμων. al. — De victoria ab ipso poeta enarrata cf. Maximus Planudes V, 543 Walz (fr. 147 B.). — Harmodii et Aristogitonis statuas ol. 67, 4 positas, postquam Xerxes abstulit, reposuit Critias, de quibus marmoris auctor dixit; posterius autem etiam genuinae illae Athenas reportatae sunt: Plin. hist. nat. XXXIV, 9; Arrian. Exp. Alex. III, 16, 13 et VII, 19; Pausan. I, 8, 5; Valer. Max. II, 10. — ΗΗΔΙΙ[Ι] editores, ΗΗΔΙΙ[ΙΙ] corr. Dopp.

71 ἄρχοντος Ἀθήνησι[ν Ἀ]δειμάντου. **55.** ἀφ' οὗ Ἱέρων Συρακουσῶν ἐτύραννευσεν, ἔτη ΗΗ|𐅃ΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Χ[άρ]ητος. ἦν δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ ποιητὴς κατὰ τοῦ-
72 τον. **56.** ἀφ' οὗ Σοφοκλῆς ὁ Σοφίλλου ὁ ἐκ Κολωνοῦ ἐνίκησε τραγῳδίᾳ ἐτῶν ὢν ΔΔ|𐅃ΙΙΙ, ἔτη ΗΗ|𐅃Ι, ἄρχοντος Ἀθήνησι Ἀψηφίονος. **57.** ἀφ' οὗ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ὁ λίθος ἔπεσε,
73 καὶ Σιμωνίδης ὁ ποιητὴς ἐτελεύτησεν βιοὺς ἔτη |𐅄ΔΔΔΔ, ἔτη ΗΗ|𐅃, ἄρχοντος Ἀθήνησι Θεαγενίδου. **58.** ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Περδίκ-
†74 κας Μακεδόνων βασιλεύει, ἔτη Η|𐅄ΔΔΔΔ|𐅃ΙΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐθίππου. **59.** ἀφ' οὗ Αἰσχύλος ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη |𐅄Δ|𐅃ΙΙΙΙ ἐτελεύτησεν ἐν [Συρακούσαις ἢ Γέ-
†75 λ]ᾳ τῆς [Σι]κελίας, ἔτη Η|𐅄ΔΔΔΔΙΙΙ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλ[ί]ου τοῦ προτέρου. **60.** ἀφ' οὗ Εὐριπίδης ἐτῶν ὢν ΔΔΔΔΙΙΙ τραγῳδίᾳ πρῶτον ἐνίκησεν, ἔτη Η|𐅄Δ[Δ|𐅃ΙΙΙΙ,

---

71 Erravit noster, cum Gelo a. 485, Hiero ol. 75, 3 (478) Syracusanis imperare coeperit. — Etiam de Epicharmi aetate rectius Suidas (Hesychius) judicavit, qui floruisse eum sex annos ante Persica tradidit, ut c. ol. 60 natus sit. Cf. Flach, gr. Lyr. I, 253 seq.

72 Ab hac ratione, qua Sophoclem ol. 70, 4 (497) natum esse oportet, dissentiunt et Suidas (Hesychius), qui ol. 73 natales ejus assignavit et auctor vit. Soph., qui ol. 71, 2 (arch. Philippo) laudavit. Secundum nostrum a. 142 (406) = ol. 93, 3 nonaginta unum annos natus poëta obiit: cf. ad vers. 78. Sed Diodorus XIII, 103, cum eodem anno Sophoclem nonagenarium obiisse narret, secundum hunc quoque ad natales ol. 71, 2 deferimur. — De victoria Sophoclis cf. Plut. Cim. 8. — De archontibus Phaedone et Apsephione nonnunquam confusis cf. Muellerus I, 585; elegantem Clintonis conjecturam Ἀψη]φίωνα ad Diod. XI, 63 prolatam laudat etiam Dopp l. c. 33. — De lapide e coelo delapso cf. Aristot. Meteor. I, 7; Plin. hist. nat. II, 59; Diog. Laert. II, 10.

73 Cf. ad vers. 64 et 70. De numero consentit Suidas (Hesychius), qui Simonidem ol. 78 mortuum esse narrat, addens, poetam tum undenonaginta annos natum fuisse. Quare cum Simonides a. 556 natus fuerit, a. 468 (i. e.

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
208	**472**	Ch*ar*es	ol. 77,1	Ἱέρων Συρακουσίων ἐτυράννει καὶ ὅλης Σικελίας.	1543= ol. 76,4
206	**470/469**	Apsephion	ol. 77,4	Σοφοκλῆς τραγῳδοποιὸς πρῶτος ἐπεδείξατο.	1545= ol. 77,2
205	**469/468**	Theagenides	ol. 78,1	λίθος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν Ποταμοῖς Αἰγός.	1552= ol. 79,1
199 (197 Boeckh.)	**463/462**	Euthippus	ol. 79,3 (ol. 79,4)		
193	**457/456**	Call*i*as I	ol. 81,1		
17[9]	**443/442**	Diphilus	ol. 84,3	Εὐριπίδης τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Σωκράτης φιλόσοφος καθαρτικὸς ἤνθει.	1573= ol. 84,2; 1583= ol. 86,3

ol. 78, 1) ab Hesychio vel fonte ejus mortem assignatam esse sequitur. „Tamen si ol. 75, 4 incipiente habuerit jam octoginta annos, et extremo anno olymp. 78, 1 defunctus sit, potuit hoc anno nonagenarius vocari; id quod facit noster."

74 Γέλ]ᾳ supplevit Palmerius, quem ceteri secuti sunt, sed cum duodecim vel quindecim litterarum lacuna compareat, equidem conjicio Ἱέρωνος πόλει Γέλ]ᾳ: cf. vit. Aeschyli 8 in Ritschelii Septem ed. p. 4 (Schoell); ἐν Συρακούσαις ἢ Γέλ]ᾳ suasit Gutschmid.

75 Cum noster vers. 64 Aeschylum a. 490 annos triginta quinque natum fuisse demonstraverit, ut a. 525 natus esset, rationem optime constare manifestum est. De archonte consentit etiam cum marmore schol. Arist. Acharn. 9 seq. ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον τούτοις πρότερον ἐνιαυτῷ λ'. — Itaque in Suidae (Hesychii) articulo ex pro ἐτῶν νη' γενόμενος merito ξβ' revocavit Hermann, Op. II, 161. — Noster cum vers. 65 Euripidis natales a. 485 fuisse docuerit, hic quoque rationem perspicuam esse patet; itaque recte anni numerum suppleverunt critici. Secundum auctorem vit. Eur. tragoediis certare coepit ol. 81, 1 (456), cum viginti sex annos natus fuerit; idem etiam subtilius addit (134 Westerm.) ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἀρ-

†76 ἄρχ]οντος Ἀθήνησι Διφί[λου. ἦ]σαν δὲ κατ' Εὐριπίδην Σωκράτης καὶ [Ἀνα]ξαγόρας. **61.** ἀφ' οὗ Ἀρχέλαος Μακεδόνων βασιλεύει Περδίκκου τελευτήσαντος, ἔτη Η[𐅄|𐅃II,

77 ἄρχ]οντος Ἀθήνησιν Ἀστυφίλου. **62.** ἀφ' οὗ Διονύσιος Συρακουσῶν ἐτυράννευσεν, ἔτη ΗΔΔΔΔ𐅃II, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Εὐκτήμονος. **63.** ἀφ' οὗ Εὐριπίδης βι[ώσας ἔτη 𐅄ΔΔ𐅃III

78 ἐτε]λεύτησεν, ἔτη ΗΔΔΔΔ𐅃, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀντιγένους. **64.** ἀ[φ] οὗ Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς βιώσας ἔτη 𐅄ΔΔΔΔI ἐτελεύτησεν, καὶ Κῦρος ἀνέβ[η, ἔτη ΗΔΔΔΔII

χοντος κατ' ὀλυμπιάδα πα' ἔτει α'. Tragoedias scribendi initium Gellius XV, 20, 4 fecisse eum narrat, cum duodeviginti annos natus fuerit, i. e. a. 467 (ol. 79, 1). — H𐅄Δ[Δ𐅃III editores, corr. Dopp.

76 ἐβίω]σαν Palmerius; quod scripsi Chandleri est. De Perdicca quaestio difficillima est. Ex nostri autem ratione Perdiccam ab ol. 79, 4 ad ol. 90, 1, i. e. 41 annos, regnasse patet, qua de re cum eo conspirasse Nicomedem Athen. V. 217 D tradidit. Varie autem de Perdiccae temporibus veteres judicaverunt. Omnino cf. Gutschmid, Symb. Bonn. 104. — H[𐅄𐅃I editores, corr. Dopp. — De Socrate cf. Diog. Laert. II, 45; Euseb. s. ol. 86, 3.

77 De archontis nomine consentit Athen. V, 218 D, cum Diodor. XII, 77 Aristophylum eum dicat. Cum Dionysium tribus annis post imperio potitum esse constet, computum D hoc loco statuendum esse (i. e. 144 pro 147) putavit Boeckhius, quamquam ex vers. 86 Dionysium 42 annos regnasse efficitur, id quod Ephorus videtur tradidisse. Cf. ad vers. 86.

78 Cum Euripides a. 485 natus sit, eum si revera duodeoctoginta annos natus fuerit, a. 407/6 mortuum esse necesse est (i. e. ol. 93, 2), quod tradidit Suidas (Hesychius). Sed cum nusquam eum aetatem illam adeptum esse traditum sit, Eusebium sequi malumus, qui poetae mortem ol. 92, 3 adnotavit (a. 410) itaque ad septuagesimum quintum annum perdurasse apparet, qua de re consentiunt et Suidas (Hesychius) et Eratosthenes in vita Eurip. 135 West. Nam Philochori notam - ὑπὲρ τὰ ο' ἔτη γεγονώς - huic rationi minime obstare quisque concedet. Deinde autem si ex Timaei sententia Dionysium eodem die tyrannum factum esse, quo Euripides defunctus sit, sagaciter docuit Wesseling, utrumque a. ol. 93, 2 (407) accidisse consentaneum esse. Sed hoc Timaei inventum est. Quae cum ita sint, corruptela marmoris locum inquinatum esse puto, quae ne Boeckhii quidem computo C sanatur, ut a. 145 pro a 143 dictus sit. Duae autem praestant rationes, quarum ex altera noster Euripidis aetatem male computasse putandus est, ex altera anni numerum. Et melius quidem videtur, tale

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
1[57]	**421** / **420**	Astyphilus	ol. 90,1		
147 (144 Boeckh.)	**411** / **410**	Euctemon	ol. 92,3 (ol. 93,1)	Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει.	1615 = ol. 94,4
145 (143 Boeckh.)	**409** / **408**	Antigenes	ol. 93,1 (ol. 93,2)	Εὐριπίδης τελευτᾷ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.	1606 = ol. 92,3
[142]	**406**	Callias II	ol. 93,3	Cyri Persae ascensus, quem narrat Xenophon.	1615 = ol. 94,4

---

lapicidae erratum supponere, ut pro ἔτη 𐅄ΔΔ𐅃 et infra ἔτη ΗΔΔΔΔIII (143 = 407 = ol. 93, 2) oculis aberrantibus scripserit ἔτη 𐅄ΔΔ𐅃III et ΗΔΔΔΔ𐅃, quo facto Boekhii computo C carere nos posse patet. Tum vero supra vers. 75 a. 442 non 43 annos natus erat, sed 40, nec anno 485 natales ejus fuerunt sed a. 482. Itaque ex duabus ἀναγραφαῖς noster Euripidis vitam refinxit, cum altera (quam Eusebius sequitur) poetam intra annos 485—410 collocat, altera (quam Hesychius amplexus est) inter annos 482 et 407; noster autem prorsus inepte eum inter a. 485 et 409 (vel 407) posuit. Sophoclem ol. 93, 3 (406) mortuum esse tradidit Diod. XIII, 103, ex Apollodori sententia eodem anno etiam Euripidem defunctum esse addens. Cf. Dopp l. c. 35. Atque Dopp l. c. 60 errorem sic enucleavit, ut Euripidis alium numerum Parium quam fontem adnotasse putaret, ita ut suo computo uno anno majorem redderet, relicto tamen archontis quem in fonte invenit nomine. Ita ortum est 222—77 = 145 pro 222—78 = 144. „Annorum numerum mutaverat fons marmoris, ut synchronismum efficeret et annum natalem ex 484/83 a. Ch. in 485/4 transferret.“ — Cum in vers. 72 Sophoclem a. 497 natum fuisse narratum sit, merito hic ann. 142 (= 406) supplent. De Eusebii ratione dictum est. Sunt etiam, qui ol. 93, 4 Lysandro Athenas obsidente Sophoclem defunctum esse prodant, poetam plus nonaginta unum annos natum fuisse rati. cf. Pausan. I, 21, 2. Luciani Macrob. 24, qui nonagesimum quintum annum eum attigisse narrat. — De Cyri anabasi merito dissentit Eusebius, qui rectam numerorum rationem reddidit (ol. 94, 4), quae in marmore desideratur. Nequaquam enim de prima ejus in Persiam expeditione agitur, cujus mentionem fecit Diodor. XIII, 104, quamquam de ea cogitavit Palmerius. — ἀνέβ[αινεν Seldenus, ἀνέβ[η Palmerius; his Prideaux addidit ἐπὶ τὴν Περσίδα (voluit εἰς Περσίδα), Chandlerus ἐπὶ τὸν ἀδελφόν; quorum neutrum necessarium esse recte docuit Boeckhius.

†79 ἄρχ]οντος Ἀθήνησι Καλλίου τοῦ * [δευ]τέρου. **65.** ἀφ' οὗ
Τελέστης Σελινούντιος [ἐ]νίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔ|ΠIIII,
ἄρχοντος Ἀθήνησιν Μίκωνος. **66.** ἀφ' οὗ [ἐπανῆλθον οἱ με-
†80 τ]ὰ Κύρου ἀναβάντες, καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφ[ο]ς ἐτελεύ-
τησεν βιοὺς ἔτη |Δ|ΔΔ, ἔτη ΗΔΔΔ|ΠII, ἄρχοντος Ἀθήνησιν
Λάχητος. **67.** ἀφ' οὗ Α[ἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐφάνη]
†81 Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔΔΔ|Π, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀριστοκρά-
τους. **68.** ἀφ' οὗ Ξ . . . . Σ[ηλ]υμβριανὸς διθυράμβῳ
ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, ἔτη Η[Δ . . ἄρχοντος Ἀθήνησιν . . .
82 **69.** ἀφ'] οὗ Φιλόξενος διθυραμβοποιὸς τελευτᾷ βιοὺς
ἔτη |Δ||Π, ἔτη ΗΔ|ΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Πυθέου.
70. ἀφ' οὗ Ἀναξανδρίδης ὁ κωμ[ῳδοποιὸς . . ἐνίκησεν
Ἀθήνησιν, ἔτη ΗΔIII, ἄρχοντος]

---

79 προτέρου lapicida errans scripsit; corr. Boeckhius coll. vers. 75. — Infra lacunam supplevit Palmerius.

80 Eadem de morte tradidit Diogenes Laert. II, 44 auctore Demetrio Phalerensi, qui etiam ol. 77, 4 (469) eum natum esse confirmat. Quorum loco ol. 77, 3 vel ol. 77, 2 maluit Boeckhius ratione habita loci Plat. Apol. Socrat. 19 D ἔτη γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα, quamquam Platonem neglegentius ejusmodi de rebus agere omnibus exploratum est. — ἀφ' οὗ Ἀ[στυδάμας πρῶτον ἐδίδαξεν Chandlerus coll. Diod. XIV, 43 Ἀστυδάμας ὁ τραγῳδιογράφος τότε πρῶτον (Aristocrate archonte ol. 95, 2) ἐδίδαξεν, ἔζησε δὲ ἔτη ἑξήκοντα. Sed Seldenus Α|Τ in lapide notaverat, in collatione Forsteriana erat ΑΙ, quod Boeckhius cum Palmerii lectionem probaret, in ΑΣ mutavit. Huc accedit, quod Astydamas major, pronepos sororis Aeschyli, Isocratis discipulus (cf. Suidas s. v.), vers. 83 ol. 101, 4 = 372 vixisse traditur; hunc enim minorem esse perperam critici putaverunt. Ego potius Hieronymi respiciens narrationem s. ol. 95, 4 (ol. 96, 3, vers. arm.) Socratici clari habentur sic correxi: ἀφ' οὗ Αἰ[σχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐφάνη, nam lacunam esse duodeviginti vel viginti litterarum constat, vel coll. Eusebii textu Αἰ[σχίνης καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἤνθουν. De Aeschine cf. Diog. Laert. II, 60 seq. Chandleri lectionem rejecit etiam Dopp l. c. 36, nil nisi victorias seu mortes relatas esse observans.

81 ΑΦ . . . . ΜΕ . . . ΡΙΑΝΟΣ dedit Seldenus, ΑΦΟΥΞ . ΛΟΣ . . . . . . ΜΕ . . . ΡΙΑΝΟΣ Chandlerus, Ο . . . .

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
139	**403** **402**	Mico	ol. 94,3		
137	**401** **400**	Laches	ol. 95,1	Σωκράτης ἐξ ἀνοίας Ἀθηναίων ἀποθνήσκει καταχριθεὶς πιεῖν τὸ κώνειον.	1621 = ol. 96,2
135	**399**	Aristocrates	ol. 95,2	Πλάτων (quod nomen Syncellus addidit) καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ φιλόσοφοι ἤνθουν.	1622 = ol. 96,3
134—117	**398 — 381**	— —	ol. 95,3 — 99,4		
116	**380**	Pytheas	ol. 100,1		
[113]	**377**	Calleas	ol. 100,4		

(septem vel octo litterae oblitteratae) et deinceps ΚΥΡΡ, Forsteriana I, cum in Forsteriana II dubitetur, utrum Ο an Ξ in lapide sit. Inde igitur cum proficiscendum sit, nec Chandleri Ξάνθ]ος [ὁ ποιητὴς Σαρδι]ανός, nec Boeckhii Ξ . λος . . . . [ὁ Σηλ]υβριανὸς, nec Semleri de Philoxeno Cytherio nec Baumgartenii de Timotheo Milesio lectio probanda videtur, nec denique quae ex Inscript. n. 2054 de Aulosthene Mesambriano, quem musicum vel tibicinem fuisse putavit, elicuit Boeckhius. Quid enim tibicini cum dithyrambis? Ξ[ένων] ὁ Σ[ηλυ]μ[β]ριανός con. Gutschmid. Cogitaverit aliquis de Xenarcho, Sophronis filio, Syracusano, quem laudat Aristot. Poet. I, sic fortasse legens Ξ[έναρχος ὁ] Συρρ[ακουσ]ανὸς, mutatis, ut saepius, Κ in Σ et Ι ante ανός in Σ, ut mediae hujus vocabuli litterae vel exciderint vel compendio descriptae fuerint. Sed formam Συρρακουσανός vel Συρακουσανός ante Augusti tempora inauditam esse constat. Nunc ne Ξ quidem in lapide legitur, sed Σ (duae litterae oblitteratae) et ΥΜΒΡΙΑΝΟΣ, cf. Dopp l. c. 36, ut Σηλυμβριανός certissime restituatur, antea autem octo vel novem litterae exciderint. — De numero, cujus Η servatum est, nil constat.

82 Ephesi Philoxenum mortuum esse tradidit Suidas (Hesychius). — Anaxandridem floruisse ol. 101 narrat Suidas (Hesychius), itaque hoc loco de victoria agi probabile est, cum praesertim poetarum victorias potissimum nostrum memorasse luce clarius sit. Quare ἐνίκησεν melius esse puto quam πρῶτον ἐδίδαξεν.

†83 Ἀθήνησι Καλλέου. **71.** ἀφ' οὗ Ἀστυδάμας Ἀθήνησιν ἐνίκησεν, ἔτη HΠIIII, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀστείου. καὶ ἐκάη δὲ τότε κα[τὰ τὸν οὐρανὸν ἡ πυρίνη δοκίς]. **72.** [ἀφ' οὗ ἡ ἐν Λεύκτροις

84 μάχη ἐ]γένετο Θηβαίων καὶ Λακεδαιμονίων, ἣν ἐνίκων Θηβαῖοι, ἔτη HΠII, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Φρασικλείδου. καὶ ὁ Ἀλ[έξανδρος δὲ ὁ Ἀμύντου κατὰ τοῦτον Μακεδόνων]

85 βασιλεύει. **73.** ἀφ' οὗ Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος ὁ δεύτερος ἐνίκησεν Ἀθήνησιν, καὶ ᾠκίσθη Μεγάλη πόλι[ς ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἔτη HΠI, ἄρχοντος Ἀθήνησι Δυσκινήτου]

86 **74.** ἀφ' οὗ Διονύσιος Σικελιώτης ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ υἱὸς Διονύσιος ἐτυράννευσεν, καὶ Ἀλε[ξά]ν[δρου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος ὁ Ἀλωρίτης Μακεδόνων βα]-

†87 σιλεύει, ἔτη HIIII, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ναυσιγένους. **75.** ἀφ' οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱρὸν . . . . . [ἄρχοντος Ἀθή]-

---

83 κατεκάη legerunt priores editores; καὶ ἐκάη apparet in apographo Doppii (καομένη legitur Diodori loco infra laudato). κα[ὶ οὐρανός Seldenus, κα[ὶ δοκὶς ἐν οὐρανῷ Palmerius, κα[ὶ ἐν οὐρανῷ μέγας κομήτης Prideaux, κα[ὶ ἐν οὐρανῷ ἡ μεγάλη λαμπάς Chandlerus. Ingeniose locum restituit Boeckhius coll. Diodor. XV, 50 (ad. ol. 102, 1), sed cum in vers. 83 quadraginta suppleret litteras, quamvis vel triginta vel minus explendae essent, aut ἐν Λεύκτροις aut πυρίνη removeri necesse est. — ἀφ' οὗ ἡ μάχη ἐν Λεύκτροις Seldenus, ἀφ' οὗ ἐν Λεύκτροις μάχη Prideaux. Pugna commissa est Hecatombaeonis die quinto.

84 ἀφ' οὗ Ἀλέξανδρος Μακεδόνων Palmerius καὶ ἐτελεύτησε Κλεόμβροτος Λακεδαιμονίων] βασιλεὺ[ς Prideaux, καθ' ὃν Ἀλέξανδρος Μακεδόνων Corsini, κατὰ τοῦτον δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀμύντου Μακεδόνων Chandlerus; sed cum ex Forsteriana collatione in lapide sit ΚΑΙΟΑΛ recte locum sanavit Boeckhius καὶ ὁ Ἀλ[έξανδρος δὲ ὁ Ἀμύντου κατὰ τοῦτον Μακεδόνων] βασιλεύει coll. Diodor. XV, 55, secundum quem Alexander rerum potitur ol. 102, 3 i. e. uno anno posterius. Verbis κατὰ τοῦτον injuria offenditur Dopp l. c. 38, cum illud ab auctore Pario etiam ep. 42 adhibitum sit.

85 De his ineptiis cf. ad vers. 65; quamquam de hujus victoriae veritate non dubitandum esse censuit Dopp l. c. 38. Pleraque explevit Palmerius, ἐν Ἀρκαδίᾳ Prideaux. Ol. 103, 1 Megalopolin conditam esse refert Dio-

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
109	373	Astius	ol. 101,4		
107	371	Phrasiclides	ol. 102,2		
[106]	370	Dyscinetus	ol. 102,3		
104	368	Nausigenes	ol. 103,1		
102	366	Cephisodorus	ol. 103,3	Διονύσιος τύραννος Σικελίας ἀπέθανε κρατήσας ἔτη ιή [leg. λή], μεθ' ὃν ὁ δεύτερος υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ νεώτερος.	1645= ol. 102,2

---

dor. XV, 72, rectius Pausan. VIII, 27, 6 ἐνιαυτῷ δὲ τῷ αὐτῷ καὶ μησὶ δὲ ὀλίγοις ὕστερον ἢ τὸ πταῖσμα ἐγένετο Λακεδαιμονίων τὸ ἐν Λεύκτροις, cujus fides firmatur Xen. Hell. VI, 5, 3. Archontis nomen ex Diodor. XV, 57 et Pausan. IV, 27, 5 sumpserunt, qui hoc loco diserte ol. 102, 3 nominavit.

86 De Dionysio cf. vers. 77, ubi a. 147 (410) laudatur. Itaque ex nostri sententia Dionysius non 38 sed 43 annos tyrannus fuit, quod proxime abest a computo Ephori 42 annos Dionysio tribuentis; cf. Ephor. fr. 141 A., Mueller. I, 272. — Ἀλε[ξά]ν[δρου τελευτήσαντος Πτολεμαῖος βα]σιλεύει Palmerius, Ἀλεξάνδρου δολοφονηθέντος Πτολ. τῶν Μακ. βασ. Dodwellus. Alexandrum Pheraeum intrudere voluerunt Lydiatus et Prideaux.

87 ἐσύλευσαν vel ἐσύλησαν Palmerius et Lydiatus; κατέλαβον cum Baumgartenio Boeckhius. Attamen quaestio difficillima oritur, quoniam archon Cephisodorus, cujus infra mentio fit, fuit ol. 103, 3, templum vero ol. 105, 4 a Phocensibus captum esse Diodorus tradidit. Quapropter aut noster de tempore magnopere errasse putandus est aut Cephisodoti magistratum in animo habuit, qui archon erat ol. 105, 3. Atque ab hac sententia recte steterunt Lydiatus, Prideaux, Chandlerus, Clinton, Boeckhius. Nihili enim sunt, quae adversus Boeckhium Muellerus protulit, nostrum per errorem bel-

88 νησι Κηφισοδώρου. **76.** ἀφ' οὗ Τιμόθεος βιώσας ἔτη |𐅄|ΔΔΔΔ ἐτελεύτησεν, ἐτ[ελεύτησεν δὲ καὶ Περδίκκας, καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Μα]-
†89 κεδόνων βασιλεύει, καὶ Ἀρταξέρξης ἐτελεύτησεν, Ὦχος δὲ ὁ υἱὸς β[ασιλεύει Περσῶν, καὶ Ἄλεξις ὁ Θούριος ὁ κωμῳδοποιὸς Ἀθήνησιν]
†90 ἐνίκησεν, ἔτη |𐅄|ΔΔΔΔIII, ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀγαθοκλέ-[ους. **77.** ἀφ' οὗ] . . . . [καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος
91 ἐγ]ένετο, ἔτη |𐅄|ΔΔΔΔI, ἄρχοντος Ἀθήνησι Καλλιστ[ράτου. ἦσαν δὲ τότε καὶ . . . . Πλάτων

---

lum illud ad ol. 103, 3 rettulisse ratus. Sed Boeckhii supplementum recte impugnavit Dopp l. c. 40 seq., primum quia spatio lacunae potius plus quinquaginta quam triginta litterae flagitantur, quas Boeckhius inseruit, deinde quia revera quae Parius exposuit ad ol. 103, 3 referenda sunt. Itaque sic fere locum restituit: ἀφ' οὗ Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱρὸν [ἠτίμασαν καὶ τὸ χωρίον εἰργάσαντο ἔτη HII, inter occupationem agri Cirrhaei et templi occupationem judicium de Phocensibus eorumque cum regibus Lacedaemoniorum colloquia interjecta esse putans, quod omnium infelicissimum esse monet Gutschmid. Dopp etiam in vers. 88 ἐτ] non cum Boeckhio in ἐτελεύτησεν δὲ καὶ supplet, sed in ἔτ]η, insequente numero et archonte, ut mox nova incipiat epocha (n. 77), qua Philippi et Ochi regum initia notata erant. Accedit, quod etiam longitudo ep. 76 maxime a ratione auctoris abhorret. Quod quamquam recte expositum est, tamen ne res perturbentur, rationem numerandi a Boeckhio approbatam et ipse retinui. Similia denique jam Seldenus tentaverat.

88—89 Hanc quoque epocham erroribus refertam esse judices. Philippus enim ol. 105, 1 (360) regnum adeptus est, eodem anno etiam Artaxerxis filius Ochus. Itaque una Timothei poetae mors ad anni numerum, quem noster notavit, vere referenda videtur (cf. Clinton, fasti 135 Kr.), cum reliqua, ut saepius factum est, laxius appicta sint. — ἀφ' οὗ Φίλιππος ὁ Ἀμύντου τῶν Μα]κεδόνων βασιλεύει καὶ Ἀρταξέρξης ἐτελεύτησεν, Ὦχος δὲ ὁ υἱὸς β[ασιλεύει τῶν Περσῶν, ἔτη . . . .] Seldenus novam epocham statuens, ἐτελεύτησεν [ὁ δὲ Φίλιππος et in fine τῶν Περσῶν, καὶ Chandlerus, in unum omnia contrahens; temeraria tentavit Lydiatus. Cum in eodem versu, postquam Boeckhius de Ocho rege supplementum addidit, litteris fere quadraginta de victoria aliqua dictum fuerit, nescio an Theopompum noster notaverit, qui in certamine

Marmoris annus.	Ante Christ. nat.	Magistratus Atticus.	Olympiad.	Eusebius.	Ann. Abr.
93	**357**	Agathocles	ol. 105,4		
91	**355**	Callist*ratus*	ol. 106,2	Ἀριστοτέλης Πλάτωνι ἐμαθήτευσεν ἀπὸ ιζ' ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Μακεδόνων βασιλεὺς ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη.	1652= ol. 104,1 1660= ol. 106,1

---

ab Artemisia in honorem Mausoli regis defuncti instituto victoriam reportavit. Quod factum narraverunt Gellius X, 18 et Suidas (Hesychius) v. Ἰσοκράτης, quem et ipsum agone illo cum ceteris certasse dicunt, et al. Quamquam enim illud certamen ol. 107, 1 erat (cf. Suidas v. Θεοδέκτης; Muelleri fr. hist. Proleg. LXVII), tamen a Pario auctore hac in epocha, qua plura convasavit, allatum esse potest. Itaque sic fere conjicias: καὶ [Θεόπομπος Χῖος ἐν Ἀρτεμισίας ἀγῶνι ἐπιταφίῳ] ἐνίκησεν, seu Θεοπ. Χῖος ἐπιταφίῳ εἰς Μαυσσωλλὸν λόγῳ] ἐν., vel καὶ Θ. Χ. τῷ ἐπὶ Μαυσσωλλῷ τεθέντι ἀγῶνι] ἐνίκησεν coll. Plut. vit. Isocr. 250 West. Melius autem de Alexide poeta cogitaveris, quem in hanc epocham introduxi coll. Clintonis fast. 135 Kr. De victoria a poeta aliquo reportata cogitat etiam Dopp l. c. 41. — Aliam sententiam protulit Boeckhius, qui victoriam Chiorum de Atheniensibus reportatam (Diod. XVI, 7) hic notatam fuisse ratus est, quod veri dissimille esse judico.

90 |𐅄|ΔΔΔΔIII recte Seldenus et Boeckhius, quod apographo probatur; |𐅄|ΔΔΔΔII Chandlerus, quod etiam Forsterus in lapide legerat. Prideaux et alii hac epocha de Alexandri magni anno natali sermonem fuisse recte judicabant. Quod vel ideo veri simile videtur esse, quoniam eodem fere tempore ab omnibus chronographis de Alexandro nato agitur (cf. Euseb. ol. 106, 1). Itaque conjicias [καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐξ vel καὶ Ὀλυμπιάδος ἐγ]ένετο. Phocense autem bellum hic memoratum fuisse censuit Boeckhius, cujus initium in vers. 87 descriptum erat, sic verba restituens: καὶ ὁ πρὸς Φωκεῖς πόλεμος ἐγ]ένετο. Boeckhio assentire videtur Dopp l. c. 40.

91 ἦν δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλό]σοφος [κα]τ[ὰ] τοῦτο[ν Chandlerus, sed retenta marmoris lectione τούτου (vers. 92) ita lacunam Boeckhius explevit, ut Platonis quoque mentio fieret.

92 ὁ φιλό]σοφος [καὶ Ἀριστοτέλης μαθη]τ[ὴς] τούτου. **78.** ἀφ' οὗ K[αλλ]ι . . . .

93 . . . [ἔτ]η |ΔΙ . . . . ἄρχοντος [Ἀθήνησιν . . . . .

---

92 Cum **ΚΑΛΛΙ** in lapide sine ullo dubio sit, non de Clearcho agi patet. Ad Callippum, Syracusarum tyrannum, rettulerunt Lydiatus et Prideaux, quos secutus est Corsini. Rem decernere non licet, cum et anni et archontis litterae evanuerint.

APPENDIX

I. Eratosthenis fragmentum *).

Ἐρατοσθένης δὲ τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει·

1) ἀπὸ μὲν Τροίας ἁλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν κάθοδον, ἔτη 1183
ὀγδοήκοντα, 1103

2) ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίας κτίσιν ἔτη ἑξήκοντα, 1044

3) τὰ δὲ τούτοις ἑξῆς ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου
ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα ἐννέα, 885

4) ἐπὶ δὲ προηγούμενον ἔτος τῶν πρώτων ὀλυμπιάδων ἔτη
ἑκατὸν ὀκτώ, 777

5) ἀφ' ἧς ὀλυμπιάδος ἐπὶ τὴν Ξέρξου διάβασιν ἔτη διακόσια
ἐνενήκοντα ἑπτά, 480

6) ἀφ' ἧς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου ἔτη
τεσσαράκοντα ὀκτώ, 432

7) καὶ ἐπὶ τὴν κατάλυσιν καὶ Ἀθηναίων ἧτταν ἔτη εἴκοσι
ἑπτά, 405

8) καὶ ἐπὶ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην ἔτη τριάκοντα τέσσαρα, 371

9) μεθ' ἣν ἐπὶ τὴν Φιλίππου τελευτὴν ἔτη τριάκοντα πέντε, 336

10) μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου μεταλλαγὴν ἔτη δώ-
δεκα. 324

*) Cf. Muellerus, ad Herod. Didot. 195.

II. Chronicon Romanum.

I. 1) ἀφ' [οὗ] . . . . τὸ . . . .

2) ἀφ' οὗ Σ[όλων ἦρξεν 'Αθηναίων καὶ] νόμου[ς αὐτοῖς ἔθηκεν, καὶ] 'Ανάχαρσις ὁ Σκ[ύθης εἰς 'Ελλάδα] παρεγένετο, ἀφ' [οὗ ἔτη . . . . .]

3) ἀφ' οὗ Κροῖσος Λυδῶν ἐβα[σίλευσεν, ἔτη . . . . .]

4) ἀφ' οὗ οἱ σοφοὶ ὠνομάσθησαν [ἔτη . . . .]

5) ἀφ' οὗ Πεισίστρατος ἐτυράννευσ[εν ἐν 'Αθή]ναις καὶ Αἴσωπος ὑπὸ Δελφῶν [κατεκρη]μνίσθη, ἔτη φ'ο'θ' 579=563

6) ἀφ' οὗ Κροῖσος Κύρῳ ὑποχείριος [ἐγένετο, ἔτη . . . .]

7) ἀφ' οὗ Καμβύσης Αἴγυπτον κατ[εστρέψατο] καὶ Πυθαγόρας ἑάλω, ἔτη φ'μ' 540=524

8) ἀφ' οὗ 'Αρμόδιος καὶ 'Αριστογείτων [῞Ιπ]παρχον τὸν τύραννον ἀνεῖλον [καὶ] Δαρεῖος ἐπὶ Σκύθας διέβη ζεύξα[ς τὸν] Κιμμέριον Βώσπορον, ἔτη φ'κ'η' 528=512

9) ἀφ' οὗ Ξέρξης κατὰ ῎Αβυδον ζεύξας [τὸν] 'Ελλήσποντον διέβη καὶ Θε[μισ]τοκλῆς ναυμαχίᾳ τοὺς βαρ[βά]ρους ἐνίκα, ἀφ' οὗ ἔτη υ'ϙ'[ς'] 49[6]=480

10) ἀφ' οὗ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος [καὶ 'Ηρά]κλειτος ὁ 'Εφέσιος καὶ 'Αναξα[γόρας] καὶ Παρμενίδης καὶ Ζήνων, ἔτη . . .

11) ἀφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλ[εμος] ἐνέστη, καὶ Θουκυδίδης ἦν, ἔτη . . .

12) ἀφ' οὗ Γαλάται 'Ρωμαίους νική[σαντες] ἔσχον 'Ρώμην, ἔτη υ'α'. 401=385

---

3) cf. Chron. Par. ep. 41 5) cf. ep. 40; Dopp 29 6) cf. ep. 42; Dopp. 30 8) cf. ep. 45; Dopp 30 9) cf. ep. 51; Dopp 32; [ς] in fine versus ipse addidi.

II. 1) ἀφ' οὗ Σύλλας] ἐπὶ Μιθ[ραδατικὸν πόλ]εμον ἐξῆλ[θεν καὶ Σ]ωτὴρ ὁ Φύσκων πα[ρακληθεὶς?] τὸ δεύτερον καὶ κα[τελ]θὼν εἰς Αἴγυπτον ἐβασίλευσεν, ἀφ' οὗ ἔτη ρ'γ'. 103=87

2) ἀφ' οὗ Μάριος 'Ωστίαν καταλαβόμενος καὶ ἀναγκάσας συν[θέσ]θαι οὐκ ἐμμείνας τῇ πίστει 'Οκταούιον ἀπέκτεινεν, Σύλλας δ' ἐπὶ τῆς 'Αττικῆς 'Αθήνας ἐξεπολιόρκησεν, ἔτη ρ'β'. 102=86

3) ἀφ' οὗ Φιμβρίας Μιθραδάτου στρατόπεδον περὶ Κύζικον ἐνίκησεν καὶ ῎Ιλιον ἐξεπολιόρκησεν καὶ ὑπὸ Σύλλα συνσχεθεὶς ἑαυτὸν ἀνεῖλεν, καὶ Μιθραδάτης πρὸς Σύλλαν συνθήκας ἐποιήσατο καὶ Φιλοπάτωρ τὸ δεύτερον εἰς Βιθυνίαν κατελθὼν ἐβασίλευσεν, καὶ 'Αριοβαρζάνης εἰς Καππαδοκίαν κατήχθη, ἀφ' οὗ ἔτη ρ'. 100=84

4) ἀφ' οὗ Σύλλας Νωρβανὸν νικᾷ περὶ Καπύην καὶ Μάριον τὸν ὕπατον ἐν Πραινεστῷ συνκλείσας διαδιδράσκοντα ἀπέκτεινεν, ἀφ' οὗ ἔτη ϙ'η'. 98=82

5) ἀφ]' οὗ Σύλλας δικτάτωρ ἐγένετο, [ἔ]τη μέχρι τοῦδε ϙ'ζ'. 97=81

6) [ἀφ' οὗ Σωτὴρ] ὁ Φύσκων ἐπι[καλούμενος ἀπέθα]νεν ϙ'ς'. 96=80

III. Chronicon, quod injuria Thrasylli vocant.

1) γίνεται ἡ ἔξοδος κατὰ Ἴναχον πρὸ τῆς Σωθιακῆς περιόδου ἐξελθόντος ἀπ' Αἰγύπτου Μωυσέως ἔτεσι πρότερον τριακοσίοις τεσσαράκοντα ε', 1666

2) ἀπὸ δὲ Μωυσέως στρατηγίας καὶ Ἰνάχου ἐπὶ τὸν Δευκαλίωνος κατακλυσμόν, τὴν δευτέραν λέγω ἐπομβρίαν καὶ ἐπὶ τὸν Φαέθοντος ἐμπρησμόν, ἃ δὴ συμβαίνει κατὰ Κρότωπον, γενεαὶ τέσσαρες ἀριθμοῦνται, εἰς μέντοι τὰ ἑκατὸν ἔτη τρεῖς ἐγκαταλέγονται γενεαί. 1533

3) ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ τὸν Ἴδης ἐμπρησμὸν καὶ τὴν εὕρεσιν τοῦ σιδήρου καὶ Ἰδαίους δακτύλους ἔτη ἑβδομήκοντα τρία, ὥς φησιν Θράσυλλος. 1460

4) καὶ ἀπὸ Ἴδης ἐμπρησμοῦ ἐπὶ Γανυμήδους ἁρπαγὴν ἔτη ἑξήκοντα πέντε, 1395

5) ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Περσέως στρατείαν, ὅτε καὶ Γλαῦκος ἐπὶ Μελικέρτῃ τὰ Ἴσθμια ἔθηκεν, ἔτη πεντεκαίδεκα, 1380

6) ἀπὸ δὲ Περσέως στρατείας ἐπὶ Ἰλίου κτίσιν, ἔτη τριάκοντα τέσσαρα, 1346

7) ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν εἴσπλουν τῆς Ἀργοῦς ἔτη ἑξήκοντα τέσσαρα, 1282

8) ἐκ τούτου ἐπὶ Θησέα καὶ Μινώταυρον ἔτη τριάκοντα δύο, 1250

9) εἶτα ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἔτη δέκα, 1240

10) ἐπὶ δὲ τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα, ὃν Ἡρακλῆς ἔθηκεν ἐπὶ Πέλοπι, ἔτη τρία, 1237

11) εἰς δὲ τὴν Ἀμαζόνων εἰς Ἀθήνας στρατείαν καὶ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Θησέως ἁρπαγὴν ἔτη ἐννέα, 1228

---

2) cf. Chron. Par. ep. 4; Dopp 16. τέσσαρες corr. Hervetus et Muellerus, τεσσαράκοντα libri 3) cf. ep. 11; Dopp 19 Θράσ. scilicet in Aegyptiacis 4) cf. ep. 22; Dopp 23. 10) Πέλοπα perverse scripsit Dindorf. 11) cf. ep. 21; Dopp 23.

12) ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους ἀποθέωσιν ἔτη ἕνδεκα, 1217

13) εἶτα ἐπὶ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἁρπαγὴν ἔτη τέσσαρα, 1213

14) ⟨εἶτα ἐπὶ τὴν Τροίας ἅλωσιν ἔτη εἴκοσι⟩, 1193

15) ἀπὸ δὲ Τροίας ἁλώσεως ἐπὶ τὴν Αἰνείου κάθοδον καὶ κτίσιν Λαουινίου, ἔτη δέκα, 1183

16) ἐπί τε τὴν Ἀσκανίου ἀρχὴν ἔτη ὀκτώ, 1175

17) καὶ ἐπὶ τὴν Ἡρακλειδῶν κάθοδον ἔτη ἑξήκοντα ἕν, 1114

18) ἐπί τε τὴν Ἰφίτου ὀλυμπιάδα ἔτη τριακόσια τριάκοντα ὀκτώ. 776

---

14) haec verba add. Muellerus.

IV. Chronicon Velleji.

1) Tum, fere anno octogesimo post Trojam captam, centesimo et vicesimo quam Hercules ad Deos excesserat, Pelopis progenies, quae omni hoc tempore, pulsis Heraclidis, Peloponnesi imperium obtinuerat, ab Herculis progenie expellitur. 1183 1103

2) Clarissimum deinde Homeri illuxit ingenium, sine exemplo maximum. — Hic longius a temporibus belli, quod composuit, Troici, quam quidam rentur, abfuit. Nam ferme ante annos DCCCCL floruit, ante mille natus est. 921

3) Hoc tractu temporum ante annos quinque et sexaginta, quam urbs Romana conderetur, ab Elyssa Tyria, quam quidam Dido autumant, Carthago conditur. 815

4) Circa quod tempus Caranus, sextus decimus ab Hercule, profectus Argis regnum Macedoniae occupavit. 814

5) Hujus temporibus aequalis Hesiodus fuit, circa CXX annos distinctus ab Homeri aetate. 801

6) Clarissimum deinde omnium ludicrum certamen — Olympiorum initium, habet auctorem Iphitum Elium. Is eos ludos mercatumque instituit ante annos, quam tu, M. Vinici, consulatum inires DCCCIII. 774

7) Sexta Olympiade post duos et viginti annos quam prima constituta fuerat, Romulus, Martis filius, ultus injurias avi, Romam urbem Parilibus in Palatio condidit, a quo tempore ad vos Coss. anni sunt DCCLXXXIII. Id actum post Trojam captam annis CDXXXII. 751

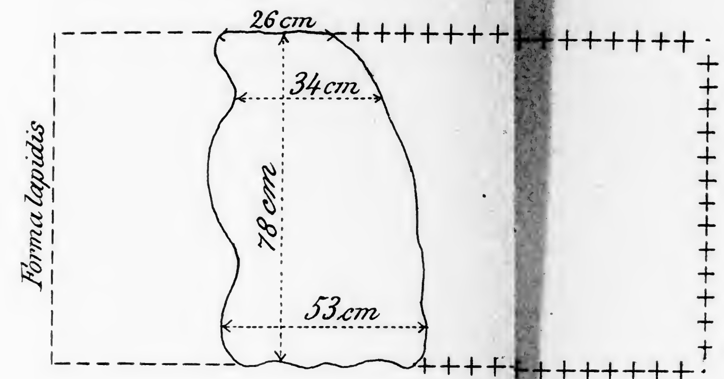
Chronici pars I.

.....ΟΥ...............ΝΓΑΝ...ΩΝ...........ΝΩΝΑΝΕΓΡΑΨΑΤΟΥΣΑΝ....
.....ΑΡΞΑΜ...ΟΣΑΓΟΚΕΚΡΟΓΟΣΤΟΥΓΡΩΤΟΥΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΕΙΩΣΑΡΧΟΝΤΟΣΕΜΓΑΡΩΙ...
...ΥΑΝΑΚΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΔΕΔΙΟΓΝΗΤΟΥ ΑΦΟΥΚΕΚΡΟΨΑΘΗΝΩΝΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΚΑΙΗΧΩΡΑΚΕΚΡΟΓΙΑΕΚΛΗΘΗΤΟΓΡΟΤΕΡΟΝΚΑΛΟΥ
ΜΕΝΗΑΚΤΙΚΗΑΓΟΑΚΤΑΙΟΥΤΟΥΑΥΤΟΧΘΟΝΟΣΕΤΗΧΗΗΗΔΓΙΙΙΑΦΟΥΔΕΥΚΑΛΙΩΝΓΑΡΑΤΟΝΓΑΡΝΑΣΣΟΝΕΝΛΥΚΩΡΕΙΑΙΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕ..ΣΙΛΕ..
..ΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΚΕΚΡΟΓΟΣΕΤΗΧΗΗΗΔΑΦΥΔΙΚΗΑΘΗΝΗΣΙ...ΝΕΤΟΑΡΕΙΚΑΙΓΟΣΕΙΔΩΝΙΥΓΕΡΑΛΙΡΡΟΘΙΟΥΤΟΥΓΟΣΕΙΔΩΝΟΣΚΑΙΟΤΟΓΟΣΕΚΛΗΘΗ
ΑΡΕΙΟΣΓΑΓΟΣΕΤΗΧΗΗ𐅄ΔΓΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΚΡ...ΟΥΑΦΟΥΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣΕΓΙΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣΕΓΕΝΕΤΟΚΑΙΔΕΥΚΑΛΙΩΝΤΟΥΣ
ΟΜΒΡΟΥΣΕΦΥΓΕΝΕΓΛΥΚΩΡΕΙΑΣΕΙΣΑΘΗΝΑΣΓΡΟ...ΟΝΚΑΙΤΟΥΔΙΟ..ΥΟ...Δ...ΜΤΟΥΤΟΙΡ..ΟΝΙΔ......Ο..ΤΑΣΩΤΗΡΙΑΕΘΥΣΕΝ
..ΤΗΧΗΗ𐅄ΔΓΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΚΡ.Ν..ΩΥΑ.....ΚΤΥΩΝΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝΕΝΘΕΡΜΟΓΥΛΑΙΣΚΑΙΣΥΝΗΓΕ
...ΟΥΣΓΕΡΙΤΟΝΟΡΟΝΟΙΚΟΥΝΤΑΣΚΑΙΩ..ΜΑΣΕΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΑΣΚΑΙΓ.......ΝΟΥ..ΚΑΙΝΥΝΕΤΙΘΥΟΥΣΙΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΕΣ
..ΤΗΧΗΗ𐅄ΓΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΟΣΑΦΟΥΕΛΛΗΝΟΔΕΥΚ...........ΩΤΙΔΟΣΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΚΑΙΕΛΛΗΝΕΣ
...ΟΜΑΣΘΗΣΑΝΤΟΓΡΟΤΕΡΟΝΓΡΑΙΚΟΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΙΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΓΑΝΑΘ..ΝΑΙ........ΩΙΧΗΗ𐅄ΓΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ
ΑΘΗΝΩΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΟΣΑΦΟΥΚΑΔΜΟΣΟΑΓΗΝΟΡΟΣΕΙΣΘΗΒΑΣΑΦΙΚΕΤΟ............ΕΚΤΙΣΕΝΤΗΝΚΑΔΜΕΙ
ΑΝΕΤΗΧΗΗ𐅄ΓΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΟΣΑΦΟΥ...............ΝΙΚΗΣΕΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝ
ΕΤΗΧΗΗ𐅄ΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΟΣΑΦΟΥΝΑΥ.........Η.........ΩΝΕΞΑΙΓΥΓΤΟΥ
..ΙΣΤΗΝΕΛΛΑΔΑΕΓΛΕΥΣΕΚΑΙΩΝΟΜΑΣΘΗΓΕΝΤΗΚΟΝΤΟΡΟΣΚΑΙΑΙΔΑΝΑΟΥΘΥΓΑΤΕΡΕΣ...........ΩΝΗΚΑΙΒΑ..
..ΛΑΡΕΥΩΚΑΙΕΛΙΚΗΚΑΙΑΡΧΕΔΙΚΗΑΓΟΚΛΗΡΩΘΕΙΣΑΙΥΓΟΤΩΝΛΟΙΓΩΝ..............ΑΝΤ..
ΚΑΙΕΘΥΣΑΝΕΓΙΤΗΣΑΚΤΗΣΕΜΓΑΡΑΡΑΔΙΕΝΛΙΝΔΩΙΤΗΣΡΟΔΙΑΣΕΤΗΧΗΗΔΔΔΓΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟ................
ΘΟΝΙΟΣΓΑΝΑΘΗΝΑΙΟΙΣΤΟΙΣΓΡΩΤΟΙΣΓΕΝΟΜΕΝΟΙΣΑΡΜΑΕΖΕΥΞΕΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑΕΔΕΙΚΝΥΕΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΥΣ...ΟΝ....ΑΙ....
..ΕΩΝΜΗΤΡΟΣΕΦΑΝΗΕΓΚΥΒΕΛΟΙΣΚΑΙΥΑΓΝΙΣΟΦΡΥΞΑΥΛΟΥΣΓΡΩΤΟΣΗΥΡΕΝΕΓΚ..ΑΝΝΑΙ.......ΣΦΡ..........
ΟΥΜΕΝΗΝΦΡΥΓΙΣΤΙΓΡΩΤΟΣΗΥΛΗΣΕΚΑΙΑΛΛΟΥΣΝΟΜΟΥΣΜΗΤΡΟΣΔΙΟΝΥΣΟΥΓΑΝΟΣΚΑΙΤΟΝΕΓ............
......ΕΤΗΧΗΗΔΔΔΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΕΡΙΧΘΟΝΙΟΥΤΟΥΤΟΑΡΜΑΖΕΥΞΑΝΤΟΣΑΦΟΥΜΙΝΩΣ..ΓΡ....ΒΑ.......
Δ...ΑΟΝΙΑΝΩΙΚΙΣΕΚΑΙΣΙΔΗΡΟΣΗΥΡΕΘΗΕΝΤΗΙΙΔΗΙΕΥΡΟΝΤΩΝΤΩΝΙΔΑΙΩΝΔΑΚΤΥΛΩΝΚΕΛΜΙΟΣΚ......
..ΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΓΑΝΔΙΟΝΟΣΑΦΟΥΔΗΜΗΤΗΡΑΦΙΚΟΜΕΝΗΕΙΣΑΘΗΝΑΣΚΑΡΓΟΝΕΦΥ...ΥΕΝΚΑΙΓΡ....ΓΡΑ.....ΩΤΗΔ.....
..ΡΙΓΤΟΛΕΜΟΥΤΟΥΚΕΛΕΟΥΚΑΙΝΕΑΙΡΑΣΕΤΗΧΗΔΔΔΔΓΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΕΡΙΧΘΕΩΣΑΦΟΥΤΡΙΓΤΟ..........
.....ΕΣΓΕΙΡΕΝΕΝΤΗΙΡΑΡΙΑΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗΕΛΕΥΣΙΝΙΕΤΗΧ..ΔΔΔΔΓΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝ......
ΥΙΟ...Ν...ΛΥΤΟΥΓΟΗΣΙΝΕΞ..ΘΗΚΕΚΟΡΗΣΤΕΑΡΓΑΓΗΝΚΑΙΔΗΜΗΤΡΟΣΖΗΤΗΣΙΝΚΑΙΤΟΝΑΥΤΟΥ......
........ΘΟΣΤΩΝΥΓΟΔΕΞΑΜΕΝΩΝΤΟΝΚΑΡΓΟΝΕΤΗΧΗΔΔΔΓΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΕΡΙΧΘΕΩΣ..........
....ΝΟΥΤΑΜΥΣΤΗΡΙΑΑΝΕΦΗΝΕΝΕΝΕΛΕΥΣΙΝΙΚΑΙΤΑΣΤΟΥ.......ΟΥΣΑΙΟΥΓΟΙΗΣ..ΣΕΞΕΘΗΚ........
......ΩΣΤΟΥΓΑΝΔΙΟΝΟΣΑΦΟΥΚΑΘΑΡΜΟΣΓΡΩΤΟΝΕΓΕΝΕΤΟ.....ΟΥΓΡΩΤΩΙΑΟΝ...ΕΑΝΤ......
......ΔΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΓΑΝΔΙΟΝΟΣΤΟΥΚΕΚΡΟΓΟΣΑΦΟΥ..ΝΕΛΕΥΣΙΝΙΟΓΥΜΝΙΚΟΣ.............ΑΦΟΥ.......
....ΑΙ..ΤΑΛΥΚΑΙΑΕΝΑΡΚΑΔΙΑΙΕΤΕΝΕΤΟΚΑΙΛ..ΚΚΕ.....ΛΥΚΑΟΝΟΣΕΔΟΘΗΣΑΝ..ΤΟΙΣΕΛΛ..ΣΙ....Η..Ν..ΒΑΣΙΛΕΥΟΝ
ΤΟΣΑΘΗΝΩΝΓΑΝΔΙΟΝΟΣΤΟΥΚΕΚΡΟΓΟΣΑΦΟΥΚΑ....Γ.......ΗΣΙΑΙΗΡΑΚΛΗΣ.....Ν.......Ω.....ΔΟΣΓ..
ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΑΙΓΕΩΣΑΦΟΥΑΘΗΝΗΣΙ.....ΣΤΩΝΚΑΡΓΩΝΕΓΕΝΕΤΟΚΑΙΜΑΝΤΕΥΟΜΕΝΟΣ..ΑΘΗΝ...ΑΛΩΝΕΝΗ..
.......ΣΥΓΟΣΧΕΝ..Α..ΑΜΜΙΝΩΣΑΞΙΩΣΕΤΗΧΔΔΔΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΑΙΓ...ΑΦΟΥΘΗΣ......
ΑΘΗΝΩΝΤΑΣΔΩΔΕΚΑΓΟΛΕΙΣΕΙΣΤΟΑΥΤΟΣΥΝΩΙΚΙΣΕΝΚΑΙΓΟΛΙΤΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝΑΓΡΕΩ.....
....ΟΣΑΘΗΝΩΝΤΟΝΤΩΝΙΣΘΜΙΩΝΑΓΩΝΑΕΘΗΚΕΣΙΝΙΝΑΓΟΚΤΕΙΝΑΣΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔΓΑΓΟΤΗΣΑΜΜΟΝ...ΤΗ..........
....ΔΔΔΔΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΘΗΣΕΩΣΑΦΟΥΑΡΓΕΙΟΙΝΕΥΑΔΡΑΣ.....ΒΑΣΙΛΕΥΣΑΝΚΑΙΤΟΝΑΓΩΝΑ.Ν..Α...ΗΟ..ΑΝ...
....ΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΓΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΘΗΣΕΩΣΑΦΟΥΟΙ.....ΝΕΣΕΙΣΤΡΟΙΑΝΕ....ΡΑΤΕΥΣ..ΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΙΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗ
...ΕΣΘΕΩΣΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥΕΤΟΥΣΑΦΟΥΤΡΟΙΑΗΛΩΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΓΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝ.......ΩΣΔΕΥΤΕΡΟΥΕΤΟΥΣΜΗΝΟΣΘ..
.....ΝΟΣΕΒΔΟΜΗΙΦΘΙΝΟΝΤΟΣ ΑΦΟΥΟΡΕΣΤΗ..ΙΟΙΑΙΤΩΝΑΥΤΟ.........ΙΓΙΣΘΟΥΘΥΓΑΤΡΙ....ΟΝ.....ΓΙΣΘΟΥΚΑΙΑΥ....
.....ΑΘΕΝΑΡΕΙΟΥΓΑΓΩΙΗΝΟΡΕΣΤΗΣΕΝΙΚΗΣΕΝ........ΩΝ....ΕΤΗ...ΗΗΗΗΔΔΔ..ΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣΑΦΟΥ..
.....ΚΥΓΡΩΙΤΕΥΚΡΟΣΩΙΚΙΣΕΝΕΤΗ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔΓΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΔΗΜΟΦΩΝΤΟΣΑΦΟΥΝΕ..ΕΥΣΩΙΚΙΣ......Γ....ΑΛΑΗΧΑΡ...ΣΙ..
......ΑΝΕΦΕΣΟΝΕΡΥΟΡΑΣΚΛΑΖΟΜΕΝΑΣΤ..ΗΝΚΑΤΑΓΡΟΝΟΝΥΓΟΚΟΛΟΦΩΝΑ..ΙΥΟΥΝΤΑ....Α....ΣΑΜΟΝ......ΤΑ...ΙΩΝΙ..ΕΓΕΝΕΤΟΕΤ
.....ΔΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝΜΕΝΕΣΘΕΩΣΤΡΕΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΥ...ΥΣΑΦΟΥ..ΙΘΔΟΣΟΓΟΙΗΤΗΣ.....ΗΕΤΗ𐅅Η𐅄ΔΔ..ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩΝ..
.....ΑΦΟΥΟΜΗΡΟΣΟΓΟΙΗΤΗΣΕΦΑΝΗΕΤΗ𐅅ΗΔΔΔΔΙΙΙΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣΑΘΗΝΩ.....ΙΟΓΝΗΤΟΥΑΦΟΥΦ...ΔΩΝΟΑΡΓΕΙΟΣΕΔΗΜΕΥΣ...ΝΕΥ..

Zu Chronic. Par. ed. Flach.

Verlag v. Franz Fues, Tübingen.

Chronici pars II.

ΑΣΕΥΑΓΗ
ΤΟΣ ΑΘΗΝ Ω ΝΑΙΣ
ΗΝΕΜΠΡΟ ΜΟΥΣΙΚ
ΔΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗ, ΙΝΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟ
ΑΘΗΝΗΣΙΝΜΕΝΚΡΙ ΤΙΟΥΤΟΥ
ΤΕΣΚ ΥΡΡ
Γ ΩΝΓΑΛΙΝΕΤΕΘΗ
ΙΚΑΡΙΕΩΝ
Α
ΔΔΔΔΙΑΡ ΝΤΟ Σ
ΓΓΩΝΑΞΟ
ΤΟΥΓΡΟ ΟΥ
ΙΣΙΣΤΡΑΤΟ
ΟΡΟΙ
ΗΗΗ Ν
ΟΝΤΟΣ ΓΥΟΟΚ ΓΕΝΕ ΓΕ
ΝΙΚΩΝ ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΗ Δ Τ
ΜΩΝΙΔΟΥ ΓΑΓΓΟΣ ΝΗΣ ΚΑΙΔΑΡ
ΕΙΔΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΣΟΓΟΙ ΩΙΔΙΑΙΓΡΩ ΙΚΗΣ ΚΑΙΕΥΡΙΠΙΔΗΣΟΓΟΙΗΤΗΣΕΓΕΝΕΤΟΚΑΙΣΤΗΣΙΧΟΡ ΣΓ ΗΤΣ
ΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗ ΦΙΛΟΚΡΑ ΣΧΕΔΙΑΝΕΙΕΥΞΕΝΕΝΕΛΛΗΣΓΟΝΤΩΙΚΑΙΤΟΝΑ ΩΔΙΩΡΥΞΕΚΑΙΗΕΝΟΕΡΜ
ΤΟΙΣΕΛΛΗΣΙΓΕΡΙΣ ΜΙΝΑΓΡΟΣ ΕΡΣΑΣΗΝΕΝ ΛΛΗΝΕΣΕΤΗΗΗΔΓΙΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΙΙΝΗΣΙ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥΑΦΟΥΗΕ
ΑΤΑΙΑΙΣ ΑΘΙΣΓ Ρ Ο ΣΜΑΡΑΘΝ ΝΞΕΡΞΟΥ ΟΝ ΝΕΝΙ ΣΕΤΕΛΕΥ ΕΝΕ Η ΜΑ ΗΙΚΑΙΤΟ Ε
ΕΛΙΑΙΓΕΡ ΔΓΙ ΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝ ΑΝ ΟΥ ΝΟΔΕΙΝ Ν ΕΤΥΡΑΝΝΕ ΔΓ ΑΡΧΟΝΤ Ο ΣΑΘΗ ΜΟΣΟΕ
ΣΙΜΩΝΙΔΗΣΟΛΕΩΓΡΕΓΟΥΣΟΚ ΣΟΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΝΕΥΡΩΝΕ ΗΣΔΙΔΑΣΚΩΝΚ ΕΣΕΣΤΑΟΗΣΑΝΑΡΜΟΔΙΟΥΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣΕΤΗ
ΧΟΝΤΟΣΑΘ ΣΙΝ ΔΕΙΜ ΤΟΥΑΦΟΥ ΡΩΝΣΥΡΑΚΟΥΣΩΝΕΤΥ ΕΝ ΗΗΗΓΙΙΙΑΡ ΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙ ΟΣΗΝΔΕΚΛΙΕΓΙΧΑΡΜΟΣΟΓΟΙΗΤΗΣΚΑΤΑΤΟ
ΑΦΟΥΣΟΦΟΚΛΗΣΟΣΟΦΙΛΛ ΚΚΟΛΩΝΟΥΕΝΙΚΗΣΕΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙΕΤ ΔΔΓΙΙΙΕΤΗΗΗΓΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΑ ΨΗΦΙΟΝΟΣ ΕΝΑΙΓΟΣΓΟΤΑΜΟΙΣΟΛΙΘΟΣΕΓΕΣΕ
ΣΙΜΩΝΙΔΗΣΟΓΟΙΗΤΗΣ$_{3}$ ΛΕΥΤΗΣΕΝΒΙΩΣΕΤΗΓΔΔΔΔ$_{7}$ ΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΟΕΑΓΕΝΙΔΟΥΑΦΟΥΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΟΔΕΥΙΟΣΓΕΡΔΙΚ
ΑΣΜΑΚΕΔΟΝΩΝΒΑΣΙΛΕΥΕΙΕΤΗΗΓΔΔΔΔΓΙΙΙΙΑΡ$_{14}$ ΕΥΟΙΓΓΟΥΑΦΟΥΑΙΣΧ$_{1}$ ΛΟΣΟΓΟΙΗΤΗΣΒΙΩΣΑΣΕΤΗΓΔΓΙΙΙΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΕ:
$_{2}$ΗΣ$_{4}$ ΛΙΑΣΕΤΗΗΓΔΔΔΔΙΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΚΑΛΛ$_{10}$ ΕΡΟΥΑΦΟΥΕΥΡΙΠΙΔΗΣΕ$_{3}$ ΩΝΔΔΔΔΙΙΙΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙΓΡΩΤΟΝΕΝΙΚΗΣΕΝΕΤΗΗΗ :
$_{9}$ΙΝΔΙΦΙΛΟ$_{2}$ ΣΑΝΔΕΚΑΤΕΥΡΙΓΙΔΗΝ$_{2}$ ΡΑΤΗΣ$_{10}$ ΡΑΣΑΦΟΥΑΡΧΕΛΑΟΣ$_{8}$ ΝΒΑΣΙΛΕΥΕΙΓΕΡΔΙΚΚΟΥΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣΕΤΗ :
ΟΝΤΟΣ$_{8}$ ΑΣΤΥΦΙΛΟΥΑΦΟΥΔΙΟΝ$_{3}$ ΟΣΣΥΡΑΚΟΥΣΩΝΕ$_{9}$ ΣΕΝ ΔΔΓΙΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΕΥΚΤΗ ΝΟΣ ΑΦΟΥΕΥΡΙΓΙΔΗΣ :
$_{14}$ΔΔΔΔΓΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΑΝΤΙΓΕΝΟΥΣΑ$_{8}$ ΛΗΣΟΓΟΙ, ΤΗ$_{3}$ ΩΣΑΣΕΤΗΓΔΔΔΔΙΕΤΕ ΕΝΚΑ ΚΥΡΟΣ :
ΟΝΤΟΣΑΘΗ$_{6}$ ΛΛΙΟΥΤΟΥΓΡΟΤΕΡΥΑΦΟΥΤΕΛΕΣΤΗΣΣΕΛ$_{10}$ ΝΙΚΗΣΕ$_{1}$ΑΘΗΝΗΣΙΝΕΤΗΗΔΔΔΔΙΙΙΙΑ ΧΟΝΤΟΣ$_{5}$ Σ$_{1}$Ν$_{4}$ ΝΟ :
ΑΚΥΡΟΥ, ΝΑΒΑΝΤΕΣΚΑΙΣΩΚΡΑΤΗΣΟΦΙΛΟΣΟΦΟΣΕΤΕΛΕΥ$_{2}$ Σ$_{8}$ ΤΗΓΔΔΕ$_{2}$ ΗΔΔΔΓΙΙΑΡΧΟΝΤΟΣ$_{1}$ ΟΗΝΗΣΙΝΛΑΧΗΤΟΣ
ΙΟΗΝΗΣΙΝΕΤΗΗΔΔΔΓΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΟΥΣΑΦΟΥ$_{8-9}$ Σ$_{2}$ ΥΜΒΡΙΑΝΟΣΔΙΟΥΡΑΜΒΟΕΝ$_{3}$ ΣΕΝΑΘΗΝΗΣΙΝΕΤΗ :
ΟΥΦΙΛΟΞΕΝΟΣΔΙΟΥΡΑΜΒΟΓΟΙΟΣΤΕΛΕΥΤΑΙΒΙΟΥΣΕΤΗΓΓΕΤΗΗΔΓΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΓΥΘΕΟΥΑΦΟΥΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ :
ΝΗΣΙ, ΑΛΛΕΟΥΑΦΟΥΑΣΤΥΔΑΜΑΣΑΘΗΝΗΣΙ ΝΕΝΙΚΗΣΕΝΕΤΗΗΓΙΙΙΙΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΘΗΝΗΣΙΝΑΣΤΕΙΟΥΚΑΙΕΚΛΗ ΔΕΤΟΤΕ :
ΝΕΤΟΘΗΒΑΙΩΝΚΑΙΛΑΚΕΔΑ$_{2}$ ΟΝΙΩΝΗΝΕΝΙΚΩΝΘΗΒΑΙΟΙΕΤΗΗΓΙΙΑΡ ΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝ$_{3}$ ΣΙΚΛΕΙΔ :
ΑΣΙΛΕΥΕΙ$_{2}$ ΟΥ$_{5}$ ΧΟΡΟΣΟΙΜΕΡΑΙΟΣΟΔΕΥΤΕΡΟΣΕΝΙΚΗΣΕΝ$_{2}$ ΗΝΗΣΙΝΚΑΙΩΙΚΙ$_{6}$ ΑΛΗΓΟ :
Α ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΣΙ,ΕΛΙΩΤΗΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕ, ΟΔΕΥΙΟΣΔΙΟΝΥ$_{7}$ ΡΑΝΝΕΥΣΕΝ :
ΕΙΕΤΗΗΙΙΙΙΑΡ$_{1}$ ΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΝΝΑΥΣΙΓΕΝΟΥΣΑΦΟΥΦΩΚΕΙΣΤΟΕΝΔΕΛΦΟΙΣ$_{1}$ Ρ :
ΣΙΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥΑΦΟΥΤΙΜΟΘΕΟΣΒΙΩΣΑΣΕΤΗΓΔΔΔΕΤ$_{2}$ ΕΥ
ΟΝΩΝ ΑΣΙΛΕΥΕΙΚΑΙΑ,Τ$_{4}$ ΞΗΣΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝΩΧΟΣΔΕΥΙΟΣ
ΝΙΚΗΣΕΝΕΤΗΓΔΔΔΔΙΙΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣ$_{2}$ Α
ΝΕΤΟΕΤΗΓΔΔΔΔΙΑΡΧΟΝΤΟΣΑΘΗΝΗΣΙΚΑΛΛΙΣ

Zu Chronic. Par. ed. Flach.

Verlag v. Franz Fues, Tübingen.